

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **Mgr. Z. S.**
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Kaplanem
sídlem Opletalova 1525/39, 110 00 Praha

proti
žalovanému:

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze
sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha

za účasti:

a) Ing. J. Š.

a

b) B. Š.

oba bytem X

c) Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace

sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha

zastoupena na základě plné moci Mgr. Lukášem Niklem
bytem Pod Rozhlednou 597, 375 01 Týn nad Vltavou

d) B. H.

bytem X

zastoupena advokátkou Mgr. Janou Slintákovou
sídlem T. G. Masaryka 1838, 407 47 Varnsdorf

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021, č. j. ZKI PR-O-18/381/2021-21,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2021, č. j. ZKI PR-O-18/381/2021-21, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Tomáše Kaplana, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil výrok 1. rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Rakovník (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 16. 2. 2021, č. j. OR-217/2020-212-22 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), takto:

„Nesouhlasu s provedením opravy, který dne 30.11.2020 podal Mgr. S. Z. se nevyhovuje, neboť se jedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.“

Ve zbytku, tj. ve výroku 2., prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Dle výroku prvostupňového rozhodnutí je hranice pozemků v digitalizované katastrální mapě mezi pozemkovými parcelami katastru nemovitostí číslo XA, XB XC, XD, XE, XF a stavebními parcelami katastru nemovitostí č. XG a XH v katastrálním území X nadále vyznačena v mapě katastru nemovitostí podle neměřického záznamu (dále také jen „NEMZ“) č. 175/2020 v souladu se zobrazením v předchozích mapových evidencích a zaměřenými identickými body při převodu katastrální mapy digitalizované v souřadnicovém systému stabilního katastru na katastrální mapu digitalizovanou v souřadnicovém systému S-JTSK a podle vyrovnaného a zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru.

2. Pro snazší orientaci soud přikládá výřezy z katastrální mapy zobrazující stav dotčené lokality před provedenou opravou (obrázek vlevo) a po provedené opravě (obrázek vpravo). Žalobce je vlastníkem pozemků parc. č. XA a st. XH v katastrálním území X, obec X (všechny nadále uváděné pozemky se nacházejí v témže katastrálním území). Osoby zúčastněné na řízení a) a b) vlastní pozemky parc. č. XC a st. XG.

(obrázky zanonymizovány)

3. Z výřezů není na první pohled zřejmé, že zobrazení hranice mezi pozemky parc. č. XA a st. XH na straně jedné a pozemky parc. č. XC a st. XG na straně druhé bylo též posunuto jižním směrem. Změnu lze pozorovat na soutisku katastrální mapy se zpřesněným rastrem mapy pozemkového katastru před provedenou opravou (obrázek vlevo) a po provedené opravě (obrázek vpravo).

(obrázky zanonymizovány)

4. Z důvodu lepší srozumitelnosti následujících částí odůvodnění soud přikládá ještě soutisk katastrální mapy s ortofotomapou před provedenou opravou (obrázek vlevo) a po provedené opravě (obrázek vpravo).

(obrázky zanonymizovány)

Obsah žaloby

5. Žalobce uvádí, že zcela náhodou v souvislosti se stavebními pracemi dne 8. 10. 2020 v katastrální mapě zjistil, že hranice výše specifikovaných pozemků byla bez jeho vědomí a bez řízení posunuta. Tuto skutečnost dle žalobce přiznává i žalovaný v napadeném rozhodnutí. V důsledku posunutí hranice se jeden zděný pilíř ocitl na pozemku sousedního vlastníka. Proto žalobce písemně vyzval katastrální úřad k obnovení původního stavu. Dne 14. 10. 2020 byl právní zástupce žalobce ujistěn ředitelem katastrálního úřadu, že jde o nedorozumění, neboť v předmětném katastrálním území žádné změny prováděny nebyly.
6. Až po 14. 10. 2020 katastrální úřad zaslal dotčeným vlastníkům oznámení o opravě chyby v údajích katastru nemovitostí. Podle žalobce byla však oprava chyby provedena bez jakýchkoliv podkladů, a to pouze na základě osobní návštěvy osob zúčastněných na řízení a) a b).
7. Zásadní pochybení spatřuje žalobce v tom, že ve správním řízení nebyla prokázána existence zřejmého omylu ani nepřesnosti podle příslušných ustanovení zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění zákona č. 163/2020 Sb. (dále jen „katastrální zákon“), tudíž ani nebyly splněny podmínky, za kterých lze ke změně údajů katastru podle ustanovení o opravě chyby přistoupit. Hranice pozemků mohou být měněny pouze na základě geometrického plánu. Navíc měla chyba nastat při obnově operátu a k její opravě musí být podkladem i zjišťování hranic, které se nekonalo. Pokud chybné údaje vznikly dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, rozhodl katastrální úřad v rozporu s § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“).
8. Obnova katastrálního operátu proběhla v roce 2000 [*tehdy vznikla katastrální mapa digitalizovaná v souřadnicovém systému gusterberském o měřítku 1:2880 (dále jen „KM-D“) – pozn. soudu*] a v roce 2017 [*KM-D byla převedena na katastrální mapu digitalizovanou v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální o měřítku 1:1000 (dále jen „KMD“) – pozn. soudu*]. Osoby zúčastněné na řízení a) a b) vyslovily s předloženými zákresy hranic pozemků souhlas. Žalobce neví, proč tedy v rozporu se svým souhlasem žádají opravu údajné chyby v evidenci katastru nemovitostí.
9. Žalobce rozporuje skutečnost, že by se údajná chyba, která měla vzniknout při převodu katastrálních map v souřadnicovém systému stabilního katastru (*v tomto případě v souřadnicovém systému gusterberském – pozn. soudu*) do souvislého zobrazení v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální, neprojevila v celém katastrálním území, nýbrž pouze u hranic nemovitostí víceméně jednoho vlastníka. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 11. 2010, č.

- j. 9 As 53/2010-81, žalobce argumentuje, že při digitalizaci převodem se vždy jedná o formální převod a cílem takovéto aktualizace není obsahová stránka mapy.
10. Žalobce dále jako nevěrohodné a nezpůsobilé být podkladem pro rozhodnutí označuje rastry a situační výkres „Transformace KN rastru k. ú. X“, v němž víceméně jediné pozemky a budovy, kde nebyly vyznačeny lomové body, jsou pozemky parc. č. st. XG a st. XH a parc. č. XA a XC a budovy na nich. V ostatních částech obce s daleko hustší zástavbou je označen téměř každý bod. Dle žalobce vzniká podezření, že s podklady mohlo být manipulováno.
 11. Žalobce namítá, že grafický operát pozemkového katastru (dle napadeného rozhodnutí původní výsledek zeměměřické činnosti), na jehož základě lze opravu chyby provést, není založen v předmětném spisu. Katastrální úřad neprokázal zřejmý omyl mezi původním zákresem hranice pozemku v mapě pozemkového katastru (dále též jen „mapa PK“) a jejím zákresem v katastrální mapě před opravou chyby. Katastrální úřad až po provedené změně vytvářel porovnávací materiály, v nichž využíval rastry.
 12. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že hranice mezi pozemky parc. č. st. XH a st. XG je lomená. Dle napadeného rozhodnutí lze tuto skutečnost ověřit přiložením pravítka k hranici zobrazené na kopii mapy PK. Avšak podle žalobce se ve správním spisu nachází množství dokumentů, které prokazují, že dotčená hranice je a vždy byla rovná [viz např. indikační skica z roku 1841, situační náčrt z roku 1922, záznamy podrobného měření změn (dále také jen „ZPMZ“) č. 144/2013, č. 160/2016 a další].
 13. Zjištění provedená katastrálním úřadem neodpovídají vzniku chyby zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu, protože rozpor mezi provedeným zápisem a podkladem k zápisu nebyl zjištěn zcela nesporně a jednoznačně. Podle žalobce existují minimálně důvodné pochybnosti o tom, že se jedná o chybu. Proto správní orgány neměly postupovat podle § 36 katastrálního zákona. Z rozsudků NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134, a ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65, plyne, že v řízení o opravě chyby katastru nelze řešit sporné právní otázky a že opravou chyby nelze měnit vlastnické vztahy. Podle rozsudku NSS ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31, pak musí být omyl zřejmý, tj. jednoznačně seznatelný.
 14. Pro posouzení věci je podstatný i faktický stav, který však správní orgány nijak blíže nezkoumaly. Sloup původního oplocení pozemku parc. č. st. XG představuje jediný hmatatelný doklad toho, kudy hranice historicky vedla, tj. nikoliv na hraně budovy. Ve všech mapových podkladech před provedenou změnou byl u sloupu zakreslen lomový bod, resp. zalomení hranice pozemku. Zároveň i pozůstatky kamenných schodů navazujících na pavlač u severní strany budovy na pozemku parc. č. st. XH svědčí o tom, že budova nebyla součástí hranice pozemků.
 15. V rozporu s § 81 katastrální vyhlášky nebyly neúplné výsledky dřívějších měření ověřeny v terénu, změna zákresu budov proto nemůže být transparentní. Naopak byly doplněny pouze s využitím ortofotomapy, která není relevantním zeměměřickým podkladem. Změna zákresu budovy na pozemku parc. č. st. XH by měla být provedena až na základě zaměření budovy (žádné takové se ale nekonalo) a její případné pootočení by nemělo souviset s posunem hranice pozemku.
 16. Opravou údajné chyby došlo i ke změně zákresu jižní a východní hranice pozemku parc. č. st. XH a východní hranice pozemku parc. č. XA. Dále byl posunut i lomový bod na této

hranici. Tyto úpravy však dosahují takových detailů, že nemohou být v rastrech ani v mapě PK vůbec odhalitelné.

17. Správní orgány pochybily, když neověřily soulad zeměměřických náčrtů, které slouží jako podklad pro NEMZ č. 176/2020, se skutečným stavem měřením v terénu (§ 81 katastrální vyhlášky). Příslušné zeměměřické náčrty nebyly zpracovány pro předmětnou hranici, neboť zde po dobu vlastnictví rodiny majitele nedošlo k žádné změně (více než 100 let).
18. Stav před provedenou změnou lépe zohledňuje výměry jednotlivých pozemků, neboť průměrná absolutní odchylka připadající na jeden pozemek u zájmových pozemků činila před změnou 3 m², po změně 30 m². Některé podklady ve správním spisu jsou zkreslující. Například kopie katastrální mapy KM-D v měřítku 1:1000 byla vytvořena prostým zvětšením měřítka 1:2880. Digitalizací v roce 2017 byl proveden převod KM-D 1:2880 na KMD 1:1000, kde jsou zákresy zásadně jiné.
19. Žalobce následně namítá celou sérii procesních chyb v postupu správních orgánů, pro které by se k napadenému rozhodnutí nemělo vůbec přihlížet. Předně osoby zúčastněné na řízení a) a b) nepodaly písemný návrh k opravě chyby, ale pouze ústní podnět bez předložení relevantních podkladů. Správní spis dále neobsahuje žádné podklady s datem pořízení a založení před 14. 10. 2020. První listinou založenou do spisu je kopie katastrální mapy ze dne 14. 10. 2020, která měla být do spisu vložena dne 7. 10. 2020, o čemž však žalobce pochybuje. NEMZ č. 175/2020 a NEMZ č. 176/2020 byly ověřeny až 21. 10. 2020, resp. 7. 10. 2020. Ve spisu katastrálního úřadu chyběly některé podklady (ZPMZ č. 164 a ZPMZ č. 165). Žalovaný tyto listiny nedoplnil, ale vytvořil NEMZ č. 164/2017 a NEMZ č. 165/2017, z nichž ani jeden není ověřen z hlediska souladu s právními předpisy. Žalobci se ale tyto záznamy jeví jako nevěrohodné, protože záznamy podrobného měření změn a zeměměřické záznamy se číslují v jedné řadě příslušného katastrálního území, a proto by neměly mít stejné pořadové číslo. Dále žalobce namítá, že vlastníci dotčených pozemků nebyli informováni neprodleně dle katastrálního zákona. Samotný proces opravy nesl různá označení a katastrální úřad prezentoval různé informace o zahájení opravy chyby. Na listu vlastnictví č. 75 pro katastrální území Rousínov u Rakovníka pořízeného k datu 23. 11. 2020 bylo již v této době zapsáno upozornění na řízení „OR“. Proto není pravdivé tvrzení žalovaného, že probíhající řízení „OR“ bylo vyznačeno až 30. 11. 2020. Žalobci dále není zřejmé, jak mohlo být řízení „OR“ vedené z moci úřední evidováno v informačním systému katastru nemovitostí, když řízení pro změnu jiných údajů katastru se provádí dle § 31 katastrálního zákona. Dle napadeného rozhodnutí se probíhající řízení „OR“ o opravě chyby v katastru vyznačuje pouze na originálu výpisu listu vlastnictví a nezobrazuje se v internetové aplikaci „Nahlížení do katastru nemovitostí“. Dle žalobce potom není jasné, jak se vlastník tuto informaci dozví. Správní orgány ani nevysvětlily skutečnost, že řízení bylo zahájeno a zároveň ukončeno dne 7. 10. 2020. Kdyby 14. 10. 2020 právní zástupce žalobce nenavštívil katastrální úřad, pravděpodobně by dotčení vlastníci oznámení o opravě chyby vůbec neobdrželi. Správní orgány neobjasnily, proč jsou u řízení Z-3906/2020-212 (řízení k provedení opravy chyby) uvedena dvě data ukončení (7. 10. 2020 a 14. 10. 2020), navíc u něj nejsou uvedeni všichni účastníci řízení. Dále je podle žalobce ve Výkazu změn u řízení „Z“ uvedeno ve sloupci Typ: ZPMZ, v řízení o opravě chyby však žádný záznam podrobného měření změn vytvořen nebyl (obdobně jako v informaci o průběhu řízení „OR“). Katastrální úřad přihlížel též ke skutečnému užívání pozemků, přitom však šetření na místě neprováděl, a uvedl, že cílem opravy chyby byla i náprava skutečného dlouhodobého užívání (i podle skutečného oplocení). Katastrální úřad například upozornil

na přístřešky vybudované osobami zúčastněnými na řízení a) a b) ve sporné části pozemků a na to, že žalobce tyto stavby nerozporoval. Žalobce proti nim nic nenamítal, protože se o žádné stavby nejedná. Osoby zúčastněné na řízení a) a b) mají ve sporné části pozemku pouze kompost, stavební materiál a palivové dřevo zakryté neukotveným plechem.

20. Žalobce upozorňuje i na neobyčejně vstřícný přístup katastrálního úřadu k osobám zúčastněným na řízení a) a b). Dle žalobce existuje již řadu let pracovní propojení katastrálního úřadu s dcerou osob zúčastněných na řízení a) a b). Naopak vůči žalobci jednal katastrální úřad pouze z pozice moci úřední. Navíc katastrální úřad pracuje s ortofotomapou jako s původním výsledkem zeměměřické činnosti. V dotčeném katastrálním území manipuluje se zákresy budov, aby odpovídaly jejich zobrazení v ortofotomapě. Přitom je posunuje dle vlastního uvážení či na základě podnětu některých vlastníků, což je zřejmé nejen u předmětné hranice sporu, ale např. i u pozemků parc. č. XCH, XD či st. XI a budov na jižní straně návsi.
21. Pro všechny výše uvedené důvody žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, a proto navrhuje jeho zrušení. Žalobce požaduje i přiznání náhrady nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve uznal, že ve věci došlo k mnoha procesním pochybením (vložení podkladů do spisu, ověření NEMZ č. 175/2020 a NEMZ č. 176/2020 až po provedení opravy chyby, opožděné vyznačení informace o řízení na listech vlastnictví, neuvedení všech účastníků v řízení Z, kterým byla oprava provedena). Namítl ale, že postupoval podle § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jelikož je zřejmé, že v případě vrácení věci katastrálnímu úřadu by tento rozhodl věcně zcela stejně, jen za delší dobu.
23. K dalším tvrzením žalobce žalovaný konstatoval následující: Je nerozhodné, zdali osoby zúčastněné na řízení a) a b) podaly návrh na opravu chyby či nikoliv, jelikož podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona může katastrální úřad chybu opravit i bez návrhu. Doplněné podklady představovaly částečné kopie NEMZ č. 164 a 165, které byly nesprávně označeny jako ZPMZ. Oba NEMZ č. 164 a 165 byly ověřeny v rámci elaborátu změny souřadnicového systému KM-D. O provedení změny byli vlastníci dotčených nemovitostí informováni s týdenním odstupem. Podle § 36 odst. 3 katastrálního zákona nemusejí být vyrozuměni neprodleně, jak tvrdí žalobce. Za nepodstatné žalovaný též považuje, jak byla chyba zjištěna. Vlastníci dotčených nemovitostí jsou o probíhajícím řízení „OR“ informováni písemně. K námitce žalobce, že v řízení o opravě chyby žádný záznam podrobného měření změn vytvořen nebyl, žalovaný uvedl, že pro provedení opravy byl vyhotoven NEMZ č. 175/2020. Pro rozhodnutí ve věci jsou uživatelské vztahy k pozemkům nerozhodné, jelikož správní orgány jsou vázány geometrickým a polohovým určením pozemků, tj. nikoli rozsahem užívání. Žalovaný odmítá, že by výsledek řízení nebyl v souladu s původním geometrickým a polohovým určením a že by vyšel záměrně vstříc jedné ze stran. Žalobce mohl uplatnit námitku podjatosti, pokud měl pochybnost o nestrannosti úředních osob katastrálního úřadu.
24. Následně se žalovaný vyjádřil k věcné stránce tak, v dotčeném katastrálním území je v současnosti (od 20. 7. 2017) platná KMD vzniklá změnou souřadnicového systému KM-D (platnost od 31. 12. 2000 do 20. 7. 2017). Hranice mezi dotčenými pozemky žalobce a osob zúčastněných na řízení a) a b) se od doby pozemkového katastru neměnila, a proto byla

geometricky a polohově určena zobrazením v mapě PK. Prověřením bylo zjištěno, že předmětná hranice není v KMD zobrazena v souladu se zobrazením v mapě PK, ale je posunuta severním směrem (a to o hodnotu přesahující mezní chybu zobrazení, která pro mapový podklad měřítka 1:2880 činí 1,3 m). Opravou chyby došlo k posunu zobrazení hranice v katastrální mapě s využitím souřadnic rohů budovy na pozemku parc. č. st. XH. Až v digitálních mapách KM-D a KMD byla severní hrana budovy odsazena od hranice pozemků přibližně o 30 cm, ačkoli nebyl dohledán žádný výsledek zeměměřické činnosti, který by takové odsazení dokládal. Ve všech analogových mapových podkladech v měřítku 1:2880 je předmětná hranice zobrazena po severní straně budovy a přibližně v jejím prodloužení. Opravou chyby proto bylo zrušeno i nepodložené odsazení budovy. Podle žalovaného se jednalo o zřejmý omyl při obnově katastrálního operátu dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Po provedené opravě je zobrazení předmětné hranice v souladu se zobrazením v mapě PK, resp. s rastrovým obrazem mapy PK transformovaným na identické body. Zobrazení budov na pozemcích parc. č. st. XH a st. XG nyní odpovídá i skutečnému stavu v terénu.

25. Mapa PK, která geometricky a polohově předmětnou hranici prvotně určila, nezobrazuje žádný výrazný lom hranice směrem od rohu budovy ke sloupku. Žalobce se dožaduje vlastnictví pruhu pozemku severně od budovy na pozemku parc. č. st. XH vycházejícího ze zmíněného sloupku. To je však v rozporu se zobrazením v mapě PK. K otázce kamenného sloupu žalovaný doplňuje, že jeho vzdálenost od prodloužení hrany budovy cca 3 m je již v mapě vyhotovené v měřítku 1:2880 zobrazená, protože představuje přibližně 1 mm v mapě. Pokud se žalobce domnívá, že zobrazení předmětné hranice v prodloužení severní hrany budovy je chybou, pak taková chyba může být opravena pouze postupem dle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Katastrální úřad ji sám opravit nemůže, protože není z původních výsledků zeměměřických činností zřejmá. Zároveň není ničím podloženo tvrzení žalobce, že kamenný sloup tvoří předmětnou hranici. Žalovaný rozporuje i tvrzení žalobce, že sloup je v mapových podkladech vyznačen lomem na hranici společně se silnicí (pozemek parc. č. XE), neboť v mapě PK žádný takový lom zřetelný není.
26. Chyba byla opravena v souladu s § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, a to na základě původního výsledku zeměměřické činnosti, tj. mapy PK. Výsledky zjišťování hranic může katastrální úřad využít za předpokladu, že došlo k obnově katastrálního operátu novým mapováním nebo při obnově operátu na základě výsledku pozemkových úprav. Nové zjišťování hranic se v rámci opravy chyby neprovádí.
27. K údivu žalobce nad tím, proč osoby zúčastněné na řízení a) a b) v rozporu se svým souhlasem při obnově katastrálního operátu nyní navrhly opravu chyby, žalovaný uvedl, že výslovný souhlas vlastníků s provedenou obnovou operátu přepracováním na KM-D se nevyžaduje. Námitkového řízení se pak nemusely vůbec účastnit. V roce 2017 se námitkové řízení ani nekonalo.
28. K námitce žalobce, že by se údajná chyba, jež měla vzniknout zřejmým omylem při převodu do souřadnicového systému S-JTSK, projevila v celém katastrálním území, žalovaný sděluje, že chyba vznikla již při tvorbě mapy KM-D nesprávným ztotožněním budovy na pozemku parc. č. st. XG, která byla v mapě PK zobrazena chybně. Chyba se proto projevila pouze v bezprostřední blízkosti budovy.
29. Podkladem pro opravu chyby byl rastrový obraz mapy PK, nikoliv mapa KM-D. Námitky žalobce k situačnímu výkresu „Transformace KN rastru k.ú. Rousínov u Svojetína“ proto

nejsou relevantní. Kopie mapy PK je založena ve správním spisu a plyne z ní, že se na předmětné hranici nachází mírný lom. Vzhledem k tomu, že hranice nebyla od doby pozemkového katastru měněna, byla geometricky a polohově určena zobrazením v mapě PK.

30. V ZPMZ č. 160 byly zaměřeny identické body, kromě jiného i rohy dotčených budov. Jejich souřadnice katastrální úřad využil při opravě chyby. Není proto pravdivé tvrzení žalobce, že změna zákresu budov není transparentní a byla provedena pouze s využitím ortofotomapy. Tu správní orgány použily pouze pro doložení souladu KMD se skutečným stavem. Jižní hranici pozemku parc. č. XH katastrální úřad opravil podle zobrazení v rastrovém obrazu mapy PK. Z důvodu návaznosti kresby byla provedena i nepatrná oprava zobrazení východní hranice pozemku.
31. NEMZ č. 176/2020 byl vytvořen pro porovnání délek v KMD před a po provedení opravy chyby s originálem mapy PK. Z výsledků porovnání s mapou PK je zřejmé, že u stavu po opravě chyby došlo k překročení mezního rozdílu délek pouze u délek týkajících se stavební parcely č. XG, která však byla v mapě PK zobrazena chybně. Ustanovení § 81 katastrální vyhlášky se vztahuje k využití dřívějších měření při zeměměřických činnostech v terénu. V rámci NEMZ č. 176/2020 žádné činnosti v terénu prováděny nebyly.
32. K námitce ohledně výměr pozemků žalovaný uvádí, že vypočtené výměry opravou dotčených parcel nepřekročily mezní odchylky mezi výměrou grafického počítačového souboru a výměrou souboru popisných informací podle bodu 14.9 přílohy ke katastrální vyhlášce. Z toho důvodu v souladu s § 37 odst. 2 katastrální vyhlášky správní orgány nezměnily výměry v souboru popisných informací.
33. Dále žalovaný podotýká, že mapa KMD nevzniká pouhou transformací původní mapy do souřadnicového systému S-JTSK. Obsah map KM-D a KMD tak nemusí být zcela totožný.
34. Závěrem žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2016, č. j. 1 As 161/2016-52, a na v něm zmíněný rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, které se týkají možnosti opravy chyby, existuje-li mezi vlastníky sousedních nemovitostí spor o zobrazení hranice v katastrální mapě. S ohledem na vše uvedené považuje žalovaný napadené rozhodnutí za zákonné, a proto navrhuje žalobu zamítnout.

Replika žalobce

35. Žalobce v replice setrval na své žalobní argumentaci. Je toho názoru, že žalovaný nedoložil podklady vyžadované pro opravu chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Mapa PK by měla být ověřena oprávněnou osobou podle § 12 zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zeměměřický zákon“). Žalovaný nedoložil ani výsledky zjišťování hranic podle § 44 katastrální vyhlášky, bez nichž nelze opravu chyby provést. Prokázání údajné chyby pomocí překročení mezních odchylek by mohlo teoreticky naplňovat postup dle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Žalobce však žádný souhlas, který je pro takový případ vyžadován, neudělil. Podle žalobce obnova katastrálního operátu proběhla v dotčeném katastrálním území standardním způsobem. Žalovaný spatřuje zřejmý omyl v postupu pracovníka při tvorbě digitální mapy KM-D a při změně souřadnicového systému KM-D, aniž by to patřičně prokázal. Relevantní výsledek původní zeměměřické činnosti ve věci dle žalobce neexistuje. Žalobce poukazuje též na to, že průběh

měněné hranice má pohledově odpovídat jejímu zobrazení v katastrální mapě dle § 35 katastrální vyhlášky, což splněno není. Lomy se nacházejí tam, kde předtím nebyly, a naopak. Poloha lomových bodů se musí při změně určit s vyšší přesností (viz § 35 katastrální vyhlášky), než je platné geometrické a polohové určení podle katastru. Žalobce opět poukazuje na vstřícný přístup správních orgánů vůči osobám zúčastněným na řízení a) a b) a dále na to, že mu v důsledku postupu žalovaného vznikají zbytečné náklady. Žalobce dále tvrdí, že řízení OR a řízení Z na sebe nenavazovala. Dle žalobce řízení OR ani Z nebyla založena pro opravu chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Správní orgány nevysvětlily, na základě jakých podkladů a z jakých důvodů byly změny dne 7. 10. 2020 provedeny.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení a) a b)

36. Osoby zúčastněné na řízení a) a b) ve vyjádření uvedly, že po dobu více než 42 let, po kterou vlastní pozemky parc. č. XC a st. XG, neměnily skutečnou hranici těchto pozemků. Hranice mezi jejich pozemky a pozemky žalobce, tvořená částečně průčelím staveb žalobce a částečně oplocením zahrady, odpovídá zákresu těchto hranic jak v aktuální katastrální mapě, tak ve starších mapových podkladech. Ze strany žalobce ani předchozích vlastníků (rodičů žalobce) nikdy nebyla předmětná hranice zpochybněna. Změny v katastrální mapě neiniciovaly ani v tomto směru neučinily žádný návrh. Dne 5. 10. 2020 se toliko dotazovaly katastrálního úřadu na vedení hranic jejich pozemků v katastrální mapě. Ohledně sloupu jako bodu určujícího historickou polohu jižní hranice pozemku parc. č. st. XG neexistují žádné důkazy ani podklady. Jde pouze o účelovou spekulaci žalobce. Tvrzení žalobce o vstřícném přístupu katastrálního úřadu vůči nim, stejně jako tvrzení ohledně pracovního propojení katastrálního úřadu s jejich dcerou odmítají.

Doplnění žaloby a vyjádření žalovaného

37. Žalobce nejprve doplnil žalobu podáním ze dne 7. 9. 2022. V něm namítl, že provedenou opravou údajné chyby měly být posunuty i západní a jižní hranice pozemku parc. č. 1, což dokládá situačním výkresem pro stavbu elektrického kabelu a kopiemi ortofotomapy z různých časových období. Manipulaci s jižní hranicí pozemku parc. č. 1 dokládají i různé body v NEMZ č. 175/2020 a NEMZ č. 176/2020 u jihozápadního rohu tohoto pozemku. Dále argumentuje, že při převodu KM-D na KMD byly identické body na budovách na pozemcích parc. č. st. XG a st. XH použity, což prokazuje jejich využití v protokolu o transformaci rastru mapy PK. Další pochybení spatřuje v odstranění těchto bodů z přehledné mapy transformace rastru KM-D. Zpochybňuje i číslování nových bodů v NEMZ č. 175/2020.
38. V dalším doplnění žaloby ze dne 30. 9. 2022 žalobce poukázal na rozdělení pozemku parc. č. 3 na základě žádosti jeho vlastníků. Příslušný stavební úřad dle žalobce postupoval protiprávně. Schválením rozdělení pozemku parc. č. XB, jehož se napadené rozhodnutí týká, přestal tento pozemek fakticky existovat.
39. Žalovaný reagoval na doplnění žaloby ze dne 7. 9. 2022 sdělením, že opětovnou kontrolou ověřil, že západní ani jižní hranice pozemku parc. č. XA se provedená oprava netýkala. V grafické části NEMZ č. 175/2020 došlo k písařské chybě. Jižní bod na společné hranici pozemků parc. č. 3 a 1 je totožný v NEMZ č. 175/2020 a NEMZ č. 176/2020. Při převodu KM-D na KMD byl v předmětném prostoru použit transformovaný rastr KM-D, v němž identické body na budovách na pozemcích parc. č. st. XG a st. XH použity

nebyly. Není ani pravdou, že by z mapy transformace rastru KM-D tyto body zmizely. Žalovaný uznal, že katastrální úřad v NEMZ č. 175/2020 nesprávně označil nově určené body, avšak tato skutečnost nemá vliv na věcnou stránku případu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

40. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
41. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
42. O žalobě soud rozhodl bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jednání nebylo třeba nařizovat ani za účelem dokazování.
43. Většina navržených důkazů byla součástí správního spisu a pro posouzení věci si soud vystačil s jeho obsahem (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Žalobcem předložená mapa evidence nemovitostí z let 1964 – 1966 není pro posouzení věci potřebná, neboť se ve správním spisu kopie mapy evidence nemovitostí se shodným zákresem dotčených hranic pozemků nachází. Obdobně byl i snímek pozemkové mapy z roku 1982 přílohou žalobcova odvolání. Dokazování nebylo třeba provádět ani protokolem o výsledcích řízení o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu ze dne 2. 1. 2001, který soudu předložily osoby zúčastněné na řízení a) a b), jelikož skutečnost, že proti obnovenému katastrálnímu operátu nevznegli vlastníci dotčených pozemků námitky, není sporná. Doložený snímek KM-D zobrazující řešenou lokalitu je též součástí správního spisu. Žalobcem navržený zákres rastru na pauzovacím papíru není pro rozhodnutí ve věci relevantní, neboť se nejedná o použitelný mapový podklad s vypovídací hodnotou. Indikační skicou z roku 1841 též nebylo nutné dokazování pro nadbytečnost provádět, neboť správní spis poskytl soudu k posouzení přímosti hranice pozemků dostatečný podklad. Žalovaným v řízení před soudem nezpochybněnou skutečností bylo i vyznačení upozornění na probíhající řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí (OR-217/2020-212) na výpisu z katastru nemovitostí k pozemkům parc. č. XA a st. XH k datu 23. 11. 2020.
44. Soud neprováděl dokazování ani situačním výkresem pro stavbu elektrického kabelu pro pozemek parc. č. XB který žalobce přiložil k doplnění žaloby ze dne 7. 9. 2022, neboť se týká skutečností, které byly uplatněny až po lhůtě pro podání žaloby, pročez k nim soud nemůže přihlížet. To platí i pro důkazy navržené v druhém doplnění žaloby ze dne 30. 9. 2022. Nadto se týkají skutkového stavu po vydání napadeného rozhodnutí, který nemá pro projednávanou věc relevanci. Soud považoval za nadbytečné provádět dokazování mapou znázorňující délky mezi vybranými body dle protokolu o transformaci rastru mapy PK, jelikož z argumentace žalobce je zřejmé, že se mylně domnívá, že přehledka bodů zpřesňující transformace rastru KM-D znázorňuje body zahrnuté do protokolu o transformaci rastru mapy PK, přitom v mapě transformace rastru KM-D jsou vyznačeny body užívané v protokolu zpřesňující transformace rastru KM-D.
45. Konečně soud nepovažoval za potřebné provádět dokazování Návodem pro obnovu katastrálního operátu a převod ze dne 30. 1. 2015, č. j. ČÚZK-01500/2015-22, který vydal Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „Návod pro obnovu katastrálního

operátu a převod“), a Jednacím řádem katastrálního úřadu ze dne 27. 6. 2014, č. j. ČÚZK-10162/2014-22, který zpracoval Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „Jednací řád katastrálního úřadu“), jelikož účastníkům je jejich obsah zjevně znám, když na ně odkazují ve svých podáních.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

46. Katastrální úřad vydal dne 14. 10. 2020 oznámení o opravě chyby v údajích katastru nemovitostí, č. j. OR-217/2020-212-5, v němž dotčeným vlastníkům oznámil, že v souboru geodetických informací opravil zákres stavebních parcel katastru nemovitostí č. XG a XH a pozemkových parcel katastru nemovitostí č. XA, XB XC, XD a XE podle zaměřených identických bodů při obnově katastrálního operátu a podle vyrovnaného a zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že při kontrole údajů katastru nemovitostí zjistil, že při převodu KM-D na KMD v roce 2017 došlo k chybnému zákresu společných hranic dotčených parcel. Změna byla provedena v řízení Z-3906/2020-212 dne 7. 10. 2020, a to zejména na základě zpřesněného rastru původních mapových podkladů, tj. mapy PK. Městysu Slabce doručil oznámení o opravě chyby dne 21. 10. 2020, jelikož se provedená oprava dotýkala i zákresu hranice pozemku parc. č. XF.
47. Dne 14. 10. 2020 zaslal zástupce žalobce katastrálnímu úřadu výzvu k provedení opravy zřejmé nesprávnosti v katastrální mapě odstraněním protiprávního stavu, jenž spočívá v manipulaci s hranicí pozemku žalobce, a to navrácením do stavu, jak je zachycen na katastrální mapě ke dni 5. 10. 2020.
48. Žalobce pak dne 30. 11. 2020 zaslal katastrálnímu úřadu nesouhlas s provedenou opravou chyby v údajích katastru nemovitostí. V odůvodnění nesouhlasu argumentoval obdobně jako v žalobě. Pochyboval, zdali řízení Z-3906/2020-2012 bylo vůbec vedeno. Dále namítal, že podklady pro změnu byly připravovány až poté, co dne 14. 10. 2020 navštívil katastrální úřad, a že nebyly splněny podmínky pro postup dle § 36 katastrálního zákona. Zdůraznil též, že opravou chyby nelze zasahovat do vlastnických práv k pozemkům, které vlastní po několik generací v hranicích před provedenou opravou.
49. Dne 3. 12. 2020 katastrální úřad vydal oznámení o zahájení řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona. Řízení bylo zahájeno dnem 30. 11. 2020.
50. Osoby zúčastněné na řízení a) a b) se ve vedeném správním řízení vyjádřily tak, že hranice parcel ve stavu po opravě chyby odpovídají jejich skutečnému užívání, které trvá již více než 41 let. Předmětná hranice je dle nich navíc geometricky identická s hranicemi parcel na snímku pozemkové mapy ze dne 9. 11. 1981. Stav užívání předmětných pozemků nebyl za trvání jejich vlastnického práva žádným ze sousedních vlastníků zpochybněn. V užívání vlastníků pozemku parc. č. st. XH byl vždy pouze jihovýchodní roh pozemku parc. č. st. XG o výměře cca 1,5 m². Tuto část pozemku si osoby zúčastněné na řízení a) a b) nenárokují.
51. Dne 11. 1. 2021 upozornil katastrální úřad účastníky řízení, že mají možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí.
52. Následně katastrální úřad vydal prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že k chybnému zákresu došlo při převodu KM-D na KMD v roce 2017. V dané lokalitě byl chybně použitý zpřesněný a vyrovnaný rastr KM-D, avšak bez využití identických bodů především na hlavní budově na stavební parcele č. XH. Především z toho důvodu byla společná hranice mezi stavebními parcelami č. XG a XH posunuta neoprávněně o cca 3 m

severním směrem, ačkoli ve všech předchozích platných mapových evidencích byla zakreslena v prodloužení severní hrany hlavní budovy na stavební parcele č. XH o cca 3 m jižněji. K opravě chyby využil některé kontrolní body z nerealizovaného ZPMZ č. 144 k oddělení nové pozemkové parcely č. XI od pozemku parc. č. XI, dále zaměřené identické body při převodu KM-D na KMD ze ZPMZ č. 160. Ostatní podrobné body byly odsunuty z vyrovnaného a zpřesněného rastru mapy PK. Katastrální úřad připustil, že došlo k několika procesním pochybením, avšak věcné řešení tím nebylo dotčeno. Dokumentace založená ve správním spisu prokazuje správnost zobrazení v platné KMD po provedené opravě. Nesouhlasu s provedením opravy chyby v katastru nemovitostí katastrální úřad proto nevyhověl, neboť nebyly doloženy podklady, dle kterých by neměla být provedena.

53. Žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítl jeho nepřezkoumatelnost, jelikož z výroku 1. není patrné, jakého konkrétního nesouhlasu a jaké osoby se týká. Dále zpochybnil, že by v řízení byla prokázána existence zřejmého omylu. Nebyly tak splněny podmínky pro postup dle § 36 katastrálního zákona. Ve správním spisu nejsou založeny žádné původní výsledky zeměměřické činnosti. NEMZ č. 175 nemůže být v tomto případě podkladem pro provedení geometrického a polohového určení pozemku, protože nejsou k dispozici původní výsledky zeměměřických činností. Dále poukázal na stejná procesní i věcná pochybení katastrálního úřadu jako v žalobě, pročež není nutné je rekapitulovat.
54. Žalovaný do správního spisu doplnil další podklady a dne 20. 4. 2021 vyzval účastníky řízení k vyjádření podle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce ve vyjádření uvedl další skutečnosti, které namítá i v žalobě.
55. Dne 7. 5. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. Konstatoval, že katastrální úřad v řízení o opravě chyby nemůže rozhodovat o soukromoprávních vztazích, nýbrž pouze zkoumá existenci listin, na jejichž základě jsou údaje v katastrálním operátu evidovány, a dále soulad těchto listin s údaji katastrálního operátu. Podle § 36 katastrálního zákona je nerozhodné, zda byl podán písemný návrh. Jelikož žádný výsledek zeměměřické činnosti v souřadnicovém systému S-JTSK geometricky a polohově neurčuje hranice dotčených pozemků, byly tyto hranice prvotně geometricky a polohově určeny zobrazením v mapě PK. Mapa PK představuje původní výsledek zeměměřické činnosti, jelikož hranice dotčených pozemků nebyly od dob pozemkového katastru měněny. K vektorizaci podrobných bodů byl využit zpřesněný rastr mapy PK vyhotovený v rámci převodu mapy KM-D v roce 2017 (protokol zpřesňující transformace je doložen ve spisu pod pořadovým číslem 14). Proto žalovaný posuzoval, zdali předmětné hranice odpovídaly v KMD mapě pozemkového katastru. Ze soutisku rastru mapy PK s KMD před provedenou opravou vyplynulo, že vzdálenost hranic zobrazených v KMD od jejich obrazu ve zpřesněném rastru mapy PK překračuje mezní chybu zobrazení 1,3 m. Provedení opravy proto bylo v souladu s § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona a § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky. I přes nesporná procesní pochybení mohl žalovaný věcný postup katastrálního úřadu potvrdit. Dále se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval námitkami uplatněnými v odvolání.

Posouzení žalobních bodů

56. Jádrem projednávaného sporu spočívá v přípustnosti opravy chyby v katastrálním operátu, v důsledku které byla hranice pozemků v katastrální mapě digitalizované mezi pozemkovými parcelami katastru nemovitostí č. XA, XB XC, XD, XE, XF a stavebními parcelami katastru nemovitostí č. XG a XH vyznačena podle neměřického záznamu č. 175/2020.

57. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje katastru nemovitostí, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru a b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem. Z prvostupňového i napadeného rozhodnutí se podává, že katastrální úřad přistoupil k opravě chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
58. Citované ustanovení bylo převzato v téměř identické podobě z § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 167/2012 Sb. (dále jen „zákon č. 344/1992 Sb.“), proto lze při jeho výkladu vycházet z judikatury týkající se této dřívější právní úpravy, neboť účel a smysl institutu opravy chyby v katastrálním operátu zůstal nezměněn, tudíž se uplatní i principy, které soudy při své rozhodovací praxi zohlednily.
59. Podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky *„chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.“*
60. Smyslem institutu opravy chyby v katastru je uvedení údajů katastru do souladu s podkladovými listinami, které má katastrální úřad k dispozici. Stav v katastru je odrazem práv a závazků vázících se ke konkrétní nemovitosti a vyplývajících z listin, které splňují zákonem předepsané náležitosti pro provedení zápisu (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 45/03). Nejedná se o právní prostředek k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem, opravou chyb v katastru se tudíž nemění právní vztahy k nemovitostem. Jinak řečeno, opravou chyby *„dochází pouze k dodatečnému nabrazení údaje chybně evidovaného v katastrálním operátu údajem z hlediska právní úpravy katastru nemovitostí správným, tedy takovým údajem, který je v souladu s listinami založenými ve sbírce listin“* (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 2. 2011, č. j. 5 As 88/2009-75, ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS, ze dne 26. 6. 2014, č. j. 9 As 121/2013-29, nebo ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 As 102/2017-27). Rozhodnutí katastrálního úřadu o opravě chyby tak nemá hmotněprávní, nýbrž jen evidenční účinky, a nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 2. 9. 2004, č. j. Konf 62/2003-15, č. 403/2004 Sb. NSS). Jinými slovy, základním účelem opravy chyby v katastru je odstranění rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv však rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem (viz BAREŠOVÁ, E., BLÁHOVÁ, I., DOUBEK, P., JANEČEK, B., NEDVÍDEK, L., ŠANDOVÁ, H. *Katastrální zákon: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO256_2013CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X. Komentář k § 36).
61. Neurčitý právní pojem „zřejmý omyl“ je přitom nutné vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem: *„Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený) tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na*

*základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel.“ (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, č. 2098/2010 Sb. NSS). V rozsudku ze dne 8. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2015-125, č. 986/2006 Sb. NSS, NSS rovněž odkázal na přílehlavý závěr komentářové literatury, podle níž lze za zřejmý omyl považovat takovou chybu, která je jasná každému odborníkovi na danou oblast (srov. E. Barešová, P. Baudyš: *Zákon o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, Komentář*, 3. vydání, C. H. Beck, Praha 2002, str. 227).*

62. V návaznosti na výše uvedené je katastrální úřad oprávněn přistoupit k opravě chybných údajů ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona za splnění následujících podmínek: Jednak musí být prokázáno, že opravovaný údaj je chybný, a to v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru, a dále se musí jednat o údaj, jehož opravu připouští katastrální vyhláška. Současně musí správný údaj vycházet z původní listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje. V rozsahu uplatněných žalobních bodů soud zkoumal, zdali byly tyto podmínky naplněny.
63. V první řadě soud konstatuje, že katastrální úřad přistoupil k opravě údaje, jehož opravu katastrální vyhláška připouští. Podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky je katastrální úřad oprávněn přistoupit k opravě geometrického a polohového určení předmětu polohopisu [srov. § 2 písm. e) a f) katastrálního zákona], pokud jde o chybný údaj vzniklý zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Katastrální úřad provedl opravu v souboru geodetických informací, konkrétně zákresu stavebních parcel č. XG a XH a pozemkových parcel č. XA, XB XC, XD, XE a XF.
64. Dále soud uvádí, že se ztotožnil se závěry správních orgánů ohledně grafického operátu mapy pozemkového katastru jakožto původního výsledku zeměměřické činnosti.
65. Podle § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky se původním výsledkem zeměměřické činnosti rozumí „výsledek zeměměřických činností, který byl podkladem pro zápis platného geometrického a polohového určení“. Jinými slovy jde o takový výsledek zeměměřické činnosti, na jehož základě bylo v katastrální mapě zaznamenáno geometrické a polohové určení předmětu polohopisu. Příkladem výčet výsledků zeměměřických činností používaných pro účely katastru obsahuje § 74 odst. 1 katastrální vyhlášky. Jde například o záznamy podrobného měření změn, geometrické plány, neměřické záznamy apod. Ve vztahu k dotčeným pozemkům a budově ve vlastnictví žalobce katastrální úřad uvedl, že zákres opravou dotčených hranic parcel a obvodů budov vznikl již v mapě pozemkového katastru. Obecně lze přitakat, že původním výsledkem zeměměřické činnosti může být i grafický operát dřívější pozemkové evidence, v posuzovaném případě tedy grafický operát pozemkového katastru, neboť v něm byly hranice pozemků a obvod budovy žalobce prvotně určeny [srov. HOLÝ, J., RAŠKA, M., ŠUSTROVÁ, D. *Katastrální vyhláška: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO357_2013CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X. Komentář k § 2 odst. 1 písm. g)]. Žalovaný dostatečně odůvodnil, proč lze grafický operát pozemkového katastru v projednávaném případě považovat za původní výsledek zeměměřické činnosti. Ten totiž vychází z mapování pro stabilní katastr prováděném v 19. století, v rámci něhož byly hranice všech pozemků za účasti dotčených osob v terénu vyměřeny a následně označeny. V tomto směru proto soud nemá důvodné pochybnosti o tom, že mapa pozemkového katastru představuje prvotní podklad pro zápis geometrického a polohového určení nemovitostí žalobce.

66. Při opravě zákresu dotčených parcel katastrální úřad vycházel ze zpřesněného a vyrovnaného rastru mapy pozemkového katastru, k čemuž využil identické body zaměřené při převodu KM-D na KMD v ZPMZ č. 160. Přesný postup tvorby zpřesněného rastru pro účely obnovy katastrálního operátu přepracováním stanovuje Návod pro obnovu katastrálního operátu a převod, dle kterého se vyrovnaný nebo souvislý rastr transformuje zpřesňující transformací s využitím vhodně zvolených identických bodů (tj. podrobných bodů jednoznačně identifikovatelných v terénu a zároveň zobrazených v katastrální mapě – srov. § 75 odst. 3 katastrální vyhlášky), (viz podrobně bod 6.1.9 citovaného návodu). Budova na pozemku parc. č. st. XH přitom byla zobrazena již v mapě PK. Z toho důvodu bylo možné použít zaměřené identické body na rozích této budovy k vyhotovení zpřesněného rastru mapy PK. Protokol o zpřesňující transformaci rastru mapy PK je založený ve správním spisu katastrálního úřadu. Zpřesněný rastr mapy PK následně katastrální úřad využil jako podklad pro vektorizaci lomových bodů hranic dotčených parcel. Na základě uvedeného lze uzavřít, že mapu PK, resp. zpřesněný a vyrovnaný rastr mapy PK, lze využít jako původní výsledek zeměměřické činnosti, na základě kterého bylo prvotně určeno geometrické a polohové určení pozemků parc. č. XA a st. XH (včetně budovy na něm stojící) ve vlastnictví žalobce. Nicméně dle soudu se správní orgány nedostatečně zabývaly tím, jak došlo ke změně zobrazení průběhu hranice mezi pozemky parc. č. st. XG a st. XH v mapě evidence nemovitostí oproti předchozím grafickým operátům, a tedy na základě čeho bylo zobrazení hranice v mapě evidence nemovitostí změněno (viz dále).
67. V této souvislosti však soud konstatuje, že není důvodná námitka žalobce, že by původní výsledek zeměměřické činnosti, s nímž správní orgány pracovaly, nebyl od počátku správního řízení nijak zmiňován, resp. že by nebyl ve spisu založen. Již v oznámení o opravě chyby v údajích katastru nemovitostí ze dne 14. 10. 2020 katastrální úřad uvedl, že opravil zákres dotčených parcel podle zaměřených identických bodů při obnově katastrálního operátu a podle vyrovnaného a zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru. Dále v oznámení vyslovil, že zákres opravou dotčených hranic vznikl již v mapě pozemkového katastru. Stejně tak ve výroku 2. prvostupňového rozhodnutí se uvádí, že hranice mezi dotčenými parcelami je nadále vyznačena v mapě katastru nemovitostí podle NEMZ č. 175 v souladu se zobrazením v předchozích mapových evidencích, zaměřenými identickými body (zkráceně) a podle vyrovnaného a zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru. Uvedené informace dále rozvíjí v odůvodnění. Je tedy zjevné, že již od oznámení opravy chyby v údajích katastru byli dotčení vlastníci informováni, na základě jakých podkladů katastrální úřad k opravě přistoupil. Není ani pravdou, že by grafický operát pozemkového katastru nebyl ve správním spisu založen. Ve spisu katastrálního úřadu je sešitý k č. j. OR-217/2020-212-8 a na jeho zadní straně se nachází poznámka „kopie mapy PK“. Ve správním spisu katastrálního úřadu je dále založen protokol zpřesňující transformace rastru mapy pozemkového katastru (pod č. j. OR-217/2020-212-14) a ve spisu žalovaného soutisk KMD a zpřesněného rastru mapy PK před a po opravě chyby (č. j. ZKI PR-O-18/381/2021-15). Ve správním spisu se nachází též měřický náčrt ZPMZ č. 160 dokládající zaměření identických bodů na rozích budovy na pozemku parc. č. st. XH.
68. V replice žalobce nad rámec žaloby namítl, že správní orgány nedoložily, že by mapa PK byla jako výsledek zeměměřické činnosti ověřena podle § 12 zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zeměměřictví“). Tento žalobní bod byl uplatněn až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, pročez k němu soud nemůže přihlížet (§ 71 odst. 2 s. ř. s.). Toliko nad rámec soud ale uvádí, že k provedení samotné opravy byl

vyhotoven NEMZ č. 175/2020, který následně ověřen podle § 12 zákona o zeměměřictví byl (k tomu podrobněji níže) a který ve vztahu k pozemkům ve vlastnictví žalobce vychází právě ze zpřesněného rastru mapy PK. Nadto samotná mapa pozemkového katastru, který vznikl k 1. 1. 1928 na základě zákona č. 177/1927 Sb., o pozemkovém katastru a jeho vedení, nepodléhá ověření podle současného § 12 zákona o zeměměřictví. Ověření by případně podléhaly zeměměřické činnosti, na základě kterých mapa PK vznikla, podle tehdy účinných právních předpisů. Případně ověření podle § 12 zákona o zeměměřictví podléhají výsledky zeměměřických činností, které z mapy PK vycházejí. Například tedy NEMZ č. 175/2020 či určení bodů z rastru mapy PK apod.

69. Žalovaný dle žalobce neprokázal existenci zřejmého omylu, pročez nebyly splněny podmínky, za kterých lze k opravě chyby přistoupit. Zároveň žalobce sporuje podklady, na základě kterých katastrální úřad opravu chyby provedl.
70. Správní orgány založily svá rozhodnutí na závěru, že zákres opravou dotčených hranic pozemků neodpovídá původnímu výsledku zeměměřické činnosti, tedy mapě pozemkového katastru. Žalovaný na straně 9 napadeného rozhodnutí vyložil, že vzdálenost těchto hranic zobrazených v KMD od jejich obrazu ve zpřesněném rastru mapy PK překračuje mezní chybu zobrazení, která pro mapový podklad měřítka 1:2880 činí 1,30 m. Z toho důvodu je proto možné považovat za chybné zobrazení hranic mezi parcelami č. XC a st. XG na straně jedné a parcelami č. XA a st. XH na straně druhé a u jižní hranice parcely č. st. XH, jakož i severovýchodního rohu parcely č. XC. Chybně měla být zobrazena i budova na parcele č. st. XH, jejíž zobrazení bylo opraveno s využitím identických bodů č. 160-179 a 160-165 na severní hraně budovy a bodu č. 160-164 na jihovýchodním rohu budovy. Zároveň žalovaný aproboval opravu provedenou katastrálním úřadem spočívající v tom, že severní hranice pozemku parc. č. st. XH je oproti původnímu zobrazení v KMD zobrazena po severní straně budovy stojící na této parcele a dále po bodech určených vektorizací zpřesněného rastru mapy PK. Tím byla dle žalovaného prokázána existence chyby v evidovaných údajích katastru nemovitostí ve vztahu k nemovitostem ve vlastnictví žalobce.
71. Vedle opravy zákresu hranic parcel a obvodu budovy ve vlastnictví žalobce provedl katastrální úřad opravu zákresu budovy stojící na pozemku parc. č. st. XG, jelikož zjistil, že byla zobrazena chybně již v mapě PK. Opravu zákresu provedl na základě zaměřených identických bodů v ZPMZ č. 160. V návaznosti na tuto změnu opravil i navazující hranice s parcelami č. XC a XE.
72. V prvostupňovém rozhodnutí katastrální úřad specifikuje, že k evidenci chybných údajů došlo při převodu KM-D na KMD, k čemuž byl použit vyrovnaný a zpřesněný rastr KM-D, avšak bez zaměřených identických bodů na budovách stojících na parcelách č. st. XG a st. XH. Podle Návodu pro obnovu katastrálního operátu a převod se ale měl použít především vyrovnaný a zpřesněný rastr původních mapových podkladů, tj. mapy pozemkového katastru. V důsledku toho došlo k neoprávněnému posunutí hranice mezi těmito parcelami o cca 3 metry severním směrem.
73. Z uvedené rekapitulace vyplývá, že katastrální úřad zřejmý omyl spatřoval v tom, že se v roce 2017 při obnově katastrálního operátu přepracováním nevyužil vyrovnaný a zpřesněný rastr mapy PK, nýbrž vyrovnaný a zpřesněný rastr mapy KM-D bez zaměřených identických bodů na budovách stojících na pozemcích parc. č. st. XG a st. XH. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí omezil na konstatování, že zřejmý omyl při vedení a obnově

katastru byl prokázán překročením mezní chyby zobrazení 1,3 m při porovnání zobrazení parcel v KMD se zobrazením v mapě PK.

74. Soud posuzoval, zdali lze opravovaný stav považovat za chybný údaj katastru.
75. Žalovaný se touto otázkou zabýval na straně 9 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že vzdálenost zobrazených hranic pozemků a obvodu budovy ve vlastnictví žalobce v KMD překračuje mezní chybu zobrazení od jejich obrazu ve zpřesněném rastru mapy PK, což dokládá soutiskem KMD a zpřesněného rastru mapy PK (viz č. j. ZKI PR-O-18/381/2021-15) a výpočty provedenými dle příloh katastrální vyhlášky (dle bodů 13.2, 13.3 a 15.1 přílohy katastrální vyhlášky). Kontrolu přesnosti zobrazení po provedené opravě dále provedl katastrální úřad v NEMZ č. 176, z něhož vyplývá, že se přesnost zobrazení hranic pozemků ve vlastnictví žalobce zlepšila (ve srovnání se zobrazením v mapě PK). Samotné překročení mezní chyby zobrazení od obrazu hranic žalobcových pozemků a obvodu budovy ve zpřesněném rastru mapy PK žalobce nezpochybňuje (netvrdí, v čem by výsledky výpočtů byly nesprávné, či nepoukazuje na ustanovení právních předpisů, s nimiž by byly v rozporu). Soud proto souhlasí s žalovaným, že zobrazení dotčených hranic pozemků a obvodu budovy žalobce se odchylovalo od jejich obrazu ve zpřesněném rastru mapy PK.
76. Aby však katastrální úřad mohl provést opravu chybného údaje podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, je nutné prokázat, že chyba vznikla v důsledku zřejmého omylu při obnově a vedení katastru. Soud se dále zabýval naplněním podmínek toliko ve vztahu k tomuto ustanovení, jelikož správní orgány v rozhodnutích uvádějí, že k opravě chyby přistoupily právě v důsledku zřejmého omylu při obnově katastru. Soud proto neposuzoval splnění podmínek dle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, k němuž směřuje část argumentace žalobce. Soud považuje nicméně za vhodné zdůraznit, že katastrální úřad je oprávněn přistoupit k opravě chyby v geometrickém a polohovém určení předmětu polohopisu podle písm. a) uvedeného ustanovení, pokud zjištěná chyba vznikla zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, i když žalovaný argumentuje překročením mezních odchylek, které jsou výslovně zmíněny v písm. b) předmětného ustanovení. Zřejmý omyl při obnově a vedení katastru totiž může způsobit i nepřesné zobrazení předmětu polohopisu v katastrální mapě, v důsledku čehož jsou překročeny mezní chyby stanovené katastrální vyhláškou. Základní rozlišující kritérium mezi postupem podle písm. a) nebo písm. b) spočívá v původu chybného údaje, tj. v důsledku čeho vznikl (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007-118). Prokáží-li tak správní orgány, že chyba vznikla zřejmým omylem při obnově nebo vedení katastru, jsou oprávněny ji opravit dle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky pouze na základě původních výsledků zeměměřických činností, resp. listiny, jež byla podkladem pro zápis tohoto údaje, případně i výsledků zjišťování hranic (k tomu se v návaznosti na žalobní námitku soud blíže vyjádří níže). V takovém případě není třeba písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna, jak jej vyžaduje § 44 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky dopadající na opravu chyby vzniklé nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě. Tento výklad podporuje samo znění § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, dle něhož se postupuje, nejde-li o případy podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky.
77. Žalobce předně sporuje, že by správní orgány existenci zřejmého omylu vůbec prokázaly. Uvádí, že v případě obnovy katastrálního operátu převodem se jedná pouze o převod formální, jehož cílem není obsahová stránka mapy. Z toho důvodu žalobce rozporuje, že by se chyba neprojevila v celém katastrálním území, ale pouze u hranic nemovitostí víceméně

jednoho vlastníka. Jinými slovy žalobce zpochybňuje, že by k chybě došlo v rámci procesu obnovy katastrálního operátu. V replice výslovně zpochybnil, že by žalovaný doložil, že k chybě došlo při tvorbě digitální mapy KM-D a při změně souřadnicového systému KM-D.

78. Katastrální úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že k chybě došlo při převodu KM-D na KMD, jelikož nebyl použit vyrovnaný a zpřesněný rastr mapy PK se zaměřenými identickými body, ale naopak pouze vyrovnaný a zpřesněný rastr mapy KM-D bez těchto identických bodů. Napadené rozhodnutí se v tomto směru omezuje na konstatování, že zřejmý omyl při vedení a obnově katastru byl prokázán překročením mezní chyby zobrazení 1,3 m při porovnání zobrazení parcel v KMD se zobrazením v mapě PK.
79. Podle mínění soudu však zmíněný závěr katastrálního úřadu v prvostupňovém rozhodnutí nedokládá, že k chybě došlo až při převodu na KMD v roce 2017. Naopak z jeho tvrzení je zřejmé, že zobrazení hranic dotčených parcel muselo být chybně evidováno již v mapě KM-D, neboť z ní KMD vychází. To ostatně potvrzuje i soutisk KMD s vyrovnaným a zpřesněným rastrem KM-D, jenž je založen ve spisu katastrálního úřadu, a dále vyjádření katastrálního úřadu k podanému odvolání žalobce (viz OR-217/2020-212-24), v němž uvedl, že zákres byl chybně zobrazen již při tvorbě KM-D v roce 2000. Zaměřené identické body na rozích budov na parcelách č. st. XG a st. XH pro tvorbu KMD v ZPMZ č. 160 z roku 2016 toliko napomohly ke zjištění toho, že zobrazení budov zcela neodpovídalo jejich zobrazení v mapě PK. Jejich samotné nevyužití při převodu na KMD však nebylo prvotním důvodem opravovaného stavu v evidenci katastru nemovitostí. Při tvorbě mapy KMD byl tento stav pouze převzat, nikoli způsoben. V roce 2017 nebyla chyba napravena, ale nelze dojít k závěru, že opravovaný chybný údaj má svůj původ právě při převodu na KMD. Ze spisu tedy vyplývá, že odchýlné zobrazení hranic pozemků a obvodu budovy ve vlastnictví žalobce bylo zachyceno již v KM-D. Správní orgány se však ve svých rozhodnutích nijak nevyjádřily k tomu, čím a z jakého důvodu byl tento stav způsoben. Až ve vyjádření k žalobě žalovaný rozvíjí, že chyba měla vzniknout při tvorbě KM-D v důsledku nesprávného ztotožnění budovy na pozemku parc. č. st. XG, která byla zachycena chybně již v mapě PK. Nedostatečné odůvodnění správního rozhodnutí však nemůže být zhojeno až následnou argumentací v řízení před soudem (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002 – 25, č. 73/2004 Sb. NSS).
80. Soud podotýká, že v řízení vedeném o nesouhlasu s provedenou opravou je nutno rozlišovat dvě základní skutečnosti. Jednak musejí být evidované údaje opravdu chybné, tj. v rozporu s obsahem listin, které má katastrální úřad k dispozici, a jednak musely vzniknout zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Správním orgánům nelze upřít, že se věnovaly posouzení a zjištění toho, že geometrické a polohové určení dotčených pozemků a budov zobrazené v KMD neodpovídá jejich zobrazení v mapě PK jakožto původním výsledku zeměměřické činnosti. Na druhou stranu však ve svých rozhodnutích nedostatečně zdůvodňují a dokládají, čeho je jimi opravovaný stav v katastru nemovitostí důsledkem.
81. Soud uznává, že pro omyl způsobený při činnosti katastrálního úřadu je charakteristická jeho obtížná vysledovatelnost a identifikace. Seznatelný je totiž vždy teprve výsledek takového omylu v podobě údajů katastru neodpovídajících příslušným podkladům nebo skutečné situaci (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32). Nicméně podle názoru soudu nelze v projednávaném případě zcela rezignovat na požadavek, aby správní orgány dostatečným a přezkoumatelným způsobem zjistily, že zřejmý omyl vznikl při vedení a obnově katastru, resp. alespoň stručně identifikovaly, za platnosti jaké mapové evidence k chybě došlo.

82. Založil-li katastrální úřad své rozhodnutí na skutečnosti, že k chybě došlo až v roce 2017 při převodu KM-D na KMD, je tento jeho závěr nedostatečný. Při obnově katastrálního operátu v roce 2017 bylo zobrazení opravou dotčených parcel pouze převzato, což je na první pohled zjevné, neboť mapa KMD přímo vycházela z mapy KM-D. K postupu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je však třeba prokázat, že chybně evidovaný údaj vznikl zřejmým omylem při obnově a vedení katastru, nikoliv pouze to, že údaj je chybný a že v rámci činnosti katastrálního úřadu později vyšel najevo. I přesto se správní orgány ve svých rozhodnutích vůbec nezabývají skutečností, v jaké mapové evidenci byl opravovaný stav poprvé zachycen, resp. nijak nepřibližují okolnosti jeho vzniku. Za takového stavu soud nemůže přezkoumat jejich závěr, že chybný údaj vznikl v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru. Opravovaný stav mohl být zakreslen z rozličných důvodů, přičemž jedním z nich zcela jistě mohl být i zřejmý omyl. Nicméně správní orgány nedostály své povinnosti, aby řádně vysledovaly původ zachyceného stavu a následně vyložily, proč dle jejich názoru jde o zřejmý omyl. Již jen z tohoto důvodu soud shledal, že v této části je odůvodnění správních orgánů nedostatečné a nedovoluje soudu přezkoumat, zdali byly splněny podmínky pro provedení opravy chybných údajů katastru podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, tj. neumožňuje soudu řádně vypořádat námitky žalobce ohledně prokázání existence zřejmého omylu. Napadené rozhodnutí tudíž trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., k níž soud přihlíží i bez námítky, pokud mu brání ve vypořádání uplatněných žalobních bodů (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, či dále rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2019, č. j. 2 As 212/2018-54, bod 17 a násl.).
83. Zkoumat původ opravovaného chybného údaje je v projednávaném případě nutné i z dalšího důvodu. NSS v rozsudku ze dne 5. 9. 2012, č. j. 1 As 43/2012-55, v bodě 21, konstatoval: *„Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že použití úpravy podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona lze i tehdy, došlo-li k chybě v operátu evidence nemovitostí, neboť tento operát je považován za operát katastru nemovitostí (došlo k přímému převzetí údajů z evidence nemovitostí do katastru nemovitostí). Mezi veřejnými knihami, pozemkovým katastrem a jednotnou evidencí půdy na jedné straně a evidencí nemovitostí (katastrem nemovitostí) na straně druhé však panuje diskontinuita: tyto evidence sloužily pouze jako podpůrný prostředek při zakládání evidence nemovitostí, jejíž podstatou bylo vyšetřování skutečného stavu, a nelze je považovat za katastrální operát evidence nemovitostí, resp. nyní katastru nemovitostí. Vztah těchto historických evidencí k současnému operátu katastru nemovitostí je pouze nepřímý. Jelikož § 8 odst. 1 katastrálního zákona výslovně hovoří pouze o chybách vzniklých při vedení a obnově katastru a o nepřesnostech v katastrální mapě, není možné podle tohoto ustanovení opravovat chyby, které vznikly v historických evidencích, jež netvoří katastrální operát. Lze proto uzavřít, že případnou chybu, která vznikla při vedení veřejných knih, pozemkového katastru či jednotné evidence půdy, nelze napravit postupem podle § 8 odst. 1 katastrálního zákona (viz též rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2013, č. j. 1 As 171/2012 – 84, a ze dne 2. 10. 2013, č. j. 1 As 49/2013 - 48). Katastrální úřad by tak byl oprávněn provést opravu chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona pouze za předpokladu, že chyba vznikla zřejmým omylem při vedení a obnově katastru či jemu předcházející evidence nemovitostí. Pokud k chybě došlo již v grafickém operátu pozemkového katastru, nelze podle tohoto ustanovení postupovat a chybu opravit, a to ani v případě, že by se jinak jednalo o opravitelný údaj dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.*
84. Ačkoliv může být původ chybně evidovaného údaje obtížně vysledovatelný, a proto nelze po správních orgánech kategoricky vyžadovat, aby přesně označily, kdy a jakým způsobem

k chybě došlo, nesmí existovat důvodné pochybnosti o tom, že opravovaný údaj byl zaznamenán či proveden při vedení nebo obnově katastru nemovitostí, případně evidence nemovitostí, z níž byly údaje do katastru nemovitostí přímo přebírány. V projednávaném případě přitom sám žalovaný v řízení před soudem uvedl, že chyba byla způsobena v důsledku chybného zobrazení budovy na parcele č. st. XG již v mapě pozemkového katastru. Závěr o chybném zobrazení budovy na pozemku parc. č. st. XG je obsažen již v prvostupňovém rozhodnutí a je zřejmý i ze soutisku rastru mapy PK s KMD po provedené opravě. Nicméně v prvostupňovém ani napadeném rozhodnutí se správní orgány vůbec nezabývaly otázkou, jaký vliv mělo chybné zobrazení budovy na pozemku parc. č. st. XG na hranice se soudními pozemky. V rozhodnutích se nijak nevyjadřují k tomu, zdali právě tato skutečnost byla příčinou posunutí hranic mezi pozemky parc. č. XC a XA na straně jedné a pozemky parc. č. st. XG a st. XH na straně druhé. Jelikož správní orgány dostatečně ve svých správních rozhodnutích neodůvodnily, kdy a v důsledku čeho k chybě došlo, nemůže soud jejich závěry o oprávněnosti provedení opravy dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona řádně přezkoumat. Lze shrnout, že správní orgány se dostatečným způsobem nevyjádřily k původu zobrazení chybně evidované hranice dotčených parcel a zákresu budovy žalobce, a to navzdory tomu, že prokázání splnění podmínky, že k chybě došlo zřejmým omylem při obnově nebo vedení katastru, je jedním ze základních zákonných předpokladů pro vydání meritorního rozhodnutí.

85. K důkladné úvaze ohledně původu chybného zobrazení hranic opravou dotčených pozemků měly správní orgány vést i další námitky žalobce uplatněné ve správním řízení. Žalobce namítal (činí tak i v žalobě), že hranice mezi pozemky parc. č. XA a st. XH na straně jedné a pozemky parc. č. XC a st. XG na straně druhé byla vždy rovná. Provedenou opravou však byla zalomena. Soud souhlasí s žalovaným, že v mapě pozemkového katastru se na předmětné hranici lom nachází. Žalovaný se však dále nezabýval tím, že v mapě evidence nemovitostí a dalších navazujících mapových podkladech zmíněný lom patrný není. Tato námitka měla vést žalovaného k tomu, aby podrobněji zkoumal, kdy k chybnému zobrazení opravených hranic došlo. Pomine-li soud situační náčrt z roku 1922, na kterém je hranice zobrazena taktéž bez lomu, ale který nelze považovat za původní výsledek zeměměřické činnosti, je zřejmé, že předmětná hranice byla zobrazena odchylně od jejího zobrazení v mapě pozemkového katastru již v mapě evidence nemovitostí. Ve vztahu k této skutečnosti katastrální úřad neuvedl ničeho, neboť vyšel z toho, že opravovaný údaj katastru vznikl až při obnově katastrálního operátu v roce 2017. Je však zjevné, že zobrazení hranice mezi pozemky parc. č. XA a st. XH a pozemky parc. č. XC a st. XG se lišilo již v mapě evidence nemovitostí. Přinejmenším již zde absentoval opravou doplněný lom. Žalovaný se s námitkou vypořádal jen tím, že lom patrný v mapě PK je. Již se ale nevyjádřil k tomu, že v dalších podkladech založených ve správním spisu hranice zalomená není, a to i na mapových podkladech před obnovou katastrálního operátu na KM-D i KMD, přičemž tato skutečnost musí nutně svědčit o závěru, že opravovaný stav předmětných hranic (alespoň v určité míře) nemohl mít svůj původ při obnově katastrálního operátu v roce 2017, resp. ani v roce 2000.
86. V té souvislosti lze připomenout, že mezi veřejnými knihami, pozemkovým katastrem a jednotnou evidencí půdy na jedné straně a evidencí nemovitostí na straně druhé panuje diskontinuita; tyto evidence sloužily pouze jako podpůrný prostředek při zakládání evidence nemovitostí, jejíž podstatou bylo vyšetřování skutečného stavu (viz v bodě 83. tohoto rozsudku zmiňovaná judikatura NSS, jakož i jeho dřívější rozsudek ze dne 5. 9. 2012, č. j. 1 As 43/2012-55). S ohledem na to se žalovaný měl v napadeném rozhodnutí k žalobcem

uplatněné námitce o přímosti předmětné hranice zabývat tím, co bylo příčinou odlišného zobrazení hranice v mapě evidence nemovitostí oproti mapě pozemkového katastru. Z rozhodnutí správních orgánů nelze seznat, jakým způsobem probíhalo zakládání evidence nemovitostí ve vztahu k dotčenému katastrálnímu území a zdali v něm nedocházelo k šetření skutečného stavu, na základě něhož by byly zapsány případné změny. Správní orgány setrvaly u tvrzení, že od pozemkového katastru nedošlo k žádným změnám, avšak z jejich rozhodnutí není patrné, že se zabývaly právě i zalomením řešené hranice, neboť primárním důvodem, pro který katastrální úřad přistoupil k postupu dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona bylo posunutí zobrazení hranice pozemků žalobce severním směrem a odsazení budovy žalobce od této hranice. Poznámka žalobce, že po dobu, po kterou dotčené pozemky vlastní jeho rodina, nedošlo ke změnám, nemusí znamenat, že by průběh hranice nemohl být zpřesněn dle skutečného šetření v terénu.

87. Dle soudu je nutné ke každému opravovanému údaji přistupovat individuálně a zkoumat, zdali jsou pro jeho opravu splněny podmínky. Je proto třeba samostatně posuzovat jednak případné posunutí zobrazení hranic pozemků žalobce severním směrem a jednak odstranění lomu na této hranici. Z rozhodnutí správních orgánů nelze seznat, zdali k oběma skutečnostem došlo v důsledku jednoho zřejmého omylu při vedení a obnově katastru (tj. zdali již v mapě evidence nemovitostí byla hranice pozemků žalobce též posunuta severním směrem, či nikoli). Přitom u každého chybného údaje musí katastrální úřad zkoumat, zdali byl způsoben v důsledku zřejmého omylu. Žalovaný sice na námitku žalobce následně v napadeném rozhodnutí reagoval, ale toliko tím, že lom patrný na mapě PK je. Avšak vzhledem k diskontinuitě mezi pozemkovým katastrem a evidencí nemovitostí měl zevrubněji odůvodnit, proč se dle jeho názoru jedná o chybný údaj, který vznikl v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru. V případě zalomení hranice totiž správní orgány neučinily vůbec žádnou úvahu o tom, v čem zřejmý omyl spočívá. Soud proto shledal odůvodnění napadeného rozhodnutí nedostačujícím, protože musel přistoupit k jeho zrušení podle § 76 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
88. Závěr soudu o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v otázce původu opravovaného zobrazení hranic dotčených pozemků a budov však nebrání soudu v tom, aby vypořádal ostatní žalobní námitky.
89. Žalobce namítá, že katastrální úřad by byl oprávněn opravit geometrické a polohové určení pouze na základě výsledku zjišťování hranic podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, jelikož chyba měla nastat při obnově katastrálního operátu.
90. Z § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky plyne, že katastrální úřad opraví vyjmenované opravitelné údaje na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis údaje do katastru. Pokud chyba vznikla zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu, opraví ji i na základě výsledků zjišťování hranic. Již z pouhého jazykového výkladu uvedeného ustanovení vyplývá, že výsledky zjišťování hranic jsou toliko dalším možným podkladem pro opravu chybného údaje evidovaného v evidenci katastru nemovitostí (viz slovní spojení „katastrální úřad opraví (...) i na základě výsledků zjišťování hranic“) vedle původního výsledku zeměměřické činnosti či listiny, jež byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru. Ustanovení § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky nepřikazuje použít k opravě chyby, která vznikla při obnově katastrálního operátu, výlučně výsledky zjišťování hranic. I v takovém případě je katastrální úřad oprávněn chybu opravit na základě původního výsledku zeměměřické činnosti či podkladové listiny, nebudou-li vzájemně v rozporu.

91. Dále lze konstatovat, že k tomu, aby katastrální úřad mohl přistoupit k opravě chyby na základě výsledků zjišťování hranic, musí je mít k dispozici. Podle § 42 katastrálního zákona se zjišťování průběhu hranic provádí pro účely obnovy katastrálního operátu novým mapováním podle skutečného stavu v terénu. Ze správního spisu nevyplývá, že by při proběhlých obnovách katastrálního operátu v katastrálním území X probíhala obnova novým mapováním, resp. že by katastrální úřad měl k dispozici výsledky zjišťování hranic při obnově v roce 2000 či 2017. Z prvostupňového i napadeného rozhodnutí se naopak podává, že mapa KMD vznikla postupem podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, tedy přepracováním souboru geodetických informací, během kterého se neprovádí zjišťování průběhu hranic v terénu. V takovém případě nepřipadá v úvahu, aby katastrální úřad přistoupil k opravě chyby na základě výsledků zjišťování hranic. Opačný výklad prosazovaný žalobcem by vedl k tomu, že chyby vzniklé při obnově katastrálního operátu, by bylo možné opravit pouze na základě zjišťování skutečného průběhu hranic v terénu, a to i v případě obnovy provedené pouhým přepracováním. Není však rozumného důvodu, aby katastrální úřad nemohl chybu opravit, pokud je zjevná z původního výsledku zeměměřické činnosti. Nelze totiž vyloučit, že při obnově katastrálního operátu přepracováním dojde k chybě opravitelné postupem podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Katastrální úřad by ji ale následně nemohl napravit, neboť by neměl k dispozici výsledky zjišťování hranic (které se v dané situaci neprovádí), i když podkladové listiny, které má k dispozici, jasně svědčí o tom, že došlo při obnově k chybě. Takový výklad soud nemůže aprobovat. Zdůvodní-li tudíž žalovaný v dalším řízení, že chyba měla svůj původ při vedení či obnově katastru, nemusí mít k její případné opravě k dispozici výsledky zjišťování hranic.
92. Zároveň katastrální úřad v případě postupu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona neprovádí zjišťování průběhu hranic v terénu, neboť institut opravy chyby slouží k odstranění rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, tj. mezi evidovaným stavem a listinami, které má katastrální úřad již k dispozici.
93. Žalobce argumentuje, že osoby zúčastněné na řízení a) a b) po provedení obnovy katastrálního operátu (v roce 2000 i v roce 2017) vyslovily souhlas s výslednými zákresy hranic pozemků. Žalobci není známo, proč nyní tento svůj souhlas zpochybňují.
94. Tato argumentace žalobce však není přesná. Mapa KM-D v předmětném katastrálním území vznikla přepracováním analogové mapy v souřadnicovém systému gusterberském do digitální podoby, jak mimo jiné uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě. Zároveň ve spisu není podklad pro to, že by v roce 2000 došlo k novému mapování. Z toho důvodu tehdy nebylo prováděno ani zjišťování průběhu hranic podle skutečného stavu v terénu podle § 14 zákona č. 344/1992 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2000. Pokud by proběhlo, osoby zúčastněné na řízení a) a b) by musely v protokolu stvrdit svůj souhlas s průběhem a označením vlastnických hranic v terénu. V případě rozporu mezi dotčenými osobami o průběhu hranic by se považovaly za platné ty hranice, které jsou obsahem katastrálního operátu (srov. § 14 odst. 5 a 6 zákona č. 344/1992 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2000). Nicméně v roce 2000 průběh hranic zjišťován v terénu nebyl a osoby zúčastněné na řízení a) a b) nemohly vyslovit ke zjištěnému výsledku svůj souhlas. Proti obnovenému katastrálnímu operátu však jistě mohly osoby zúčastněné na řízení a) a b) podat námitky podle § 16 odst. 3 zákona č. 344/1992 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2000. Z toho, že tak neučinily, však nelze dovozovat závěr, že by osoby zúčastněné na řízení a) a b) souhlasily se zobrazením průběhu hranic ve stavu před opravou. Osoby zúčastněné na řízení a) a b) si jednoduše

nemusely porovnat průběh hranice v KM-D s ortofotem. Obdobně to platí i pro obnovu katastrálního operátu v roce 2017 při převodu KM-D na KMD. Z vyjádření osob zúčastněných na řízení a) a b) vyplývá, že pozemky parc. č. XC a st. XG užívají v hranicích, jak je zobrazuje mapa PK (s výjimkou jihovýchodního rohu parcely č. st. XG). Zároveň skutečnost, že osoby zúčastněné na řízení a) a b) nepodaly při obnově katastrálního operátu námitky, nebrání katastrálnímu úřadu, aby provedl opravu chyby, pokud by k tomu byly splněny všechny zákonné podmínky.

95. K námitce žalobce ohledně absentujících bodů u jeho nemovitostí na přehledce bodů zpřesňující transformace rastru KM-D (založené v dalších podkladech k rozhodnutí o opravě chyby pod č. j. OR-217/2020-212-14) soud uvádí, že tento podklad je dokladem toho, že při obnově katastrálního operátu v roce 2017 nebyly využity identické body na rozích budov žalobce a osob zúčastněných na řízení a) a b). Zpřesněný rastr KM-D z nich očividně nevycházel. Nicméně, jak soud uvedl výše, opravovaný stav (alespoň zčásti – viz absence lomu na hranici pozemků parc. č. XA a st. XH v mapě evidence nemovitostí) měl svůj původ zjevně již v dřívějších mapových evidencích. Nevyužití identických bodů při převodu KM-D na KMD nelze tudíž pokládat za prvotní zřejmý omyl, v důsledku kterého byl následně opravovaný stav zapsán.
96. Žalobce dále namítá, že pokud by byl zpřesněný rastr mapy PK srovnán se zobrazením jižní hranice pozemku parc. č. XA, nebyla by severní hranice pozemku parc. č. st. XH v rozporu s tímto rastrem. Soud se v tomto případě ztotožňuje s žalovaným, že oprava zákresu byla provedena na základě vyrovnaného a zpřesněného rastru mapy PK se zaměřenými identickými body na budově žalobce, přičemž na jižní hranici pozemku parc. č. XA nebyly identické body zaměřeny. V takovém případě je zjevné, že opravený zákres bude lícovat se zobrazením severní hranice pozemku parc. č. st. XH, na níž identické body zaměřeny byly.
97. Soud nesouhlasí s žalobcem v tom, že by se na projednávaný případ měl aplikovat rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134. Nelze totiž odhlédnout od dílčích změn v podzákoně právní úpravě. Žalobcem uváděné rozhodnutí vycházelo mimo jiné i z § 46 odst. 1 vyhlášky Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 190/1999 Sb., kterou se prováděl zákon č. 344/1992 Sb. a zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, dle kterého „*se v souboru geodetických informací opraví chybné geometrické a polohové určení hranice pozemku, je-li nesporně zjištěno a protokolárně doloženo, že se neshoduje se stavem hranice v terénu, současný průběh hranice v terénu není dotčenými vlastníky zpochybňován a nebyl jimi měněn.*“ Tato vyhláška byla zrušena ke dni 1. 3. 2007. Podle stávající účinné úpravy v § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky však k opravě chyby vzniklé zřejmým omylem při vedení a obnově katastru plně postačuje původní výsledek zeměměřické činnosti. Zjistí-li proto katastrální úřad, že evidovaný údaj v důsledku zřejmého omylu při obnově a vedení katastru neodpovídá listině, kterou má k dispozici a která byla podkladem pro zápis tohoto údaje, nepotřebuje k provedení opravy žádného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. V takovém případě je oprávněn provést opravu chyby i tehdy, existuje-li mezi vlastníky pozemků spor o zobrazení hranice v katastrální mapě (k podrobnému popisu vývoje podzákoně úpravy v této oblasti a na ni navazující judikaturu srov. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS). Nadto spornost nemůže být ve smyslu žalobcem uváděného rozsudku založena jen tím, že žalobce vyslovil s provedenou opravou nesouhlas. Zdejší soud k tomu v rozsudku ze dne 18. 3. 2022, č. j. 51 A 109/2020-39, uvedl: „*Při takovém výkladu by totiž nedávalo smysl zahajovat a vést jakékoli správní řízení*

ve smyslu § 36 odst. 4 katastrálního zákona, neboť vyjádření nesouhlasu by zakládalo spornost opravy chyby, a tedy důvod k zamítnutí návrhu. Správní orgány i správní soudy by se pak mohly omezit jen na ověření toho, zda byl nesouhlas vysloven, a tedy spornost opravy založena. Takto však právní úprava nastavena není. Z hlediska zákonné úpravy je rozhodné, zda šlo o zřejmý omyl, nikoli to, jak se k návrhu na opravu chyby staví ostatní oprávnění. Jejich stanovisko – zejména je-li argumentačně podložené – může katastrálnímu úřadu pomoci při posouzení toho, zda šlo o zřejmý omyl či nikoliv. Bez dalšího však nepředurčuje výsledek řízení.“ Obecně lze tedy konstatovat, že pokud katastrální úřad řádně doloží, že evidovaný stav je chybný, tj. liší se od listiny, která byla podkladem pro jeho zápis, a zároveň byl chybný údaj zapsán v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru, provede opravu chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Přitom chyba se může týkat i zobrazení hranice pozemků v katastrální mapě, kterou lze tímto postupem napravit. Bude na žalovaném, aby se v dalším řízení dostatečně zabýval tím, zda opravovaný stav byl důsledkem zřejmého omylu při obnově a vedení katastru. Prokáže-li, že tomu tak je, bude moci potvrdit opravu zákresu hranic pozemku parc. č. XA a st. XH (včetně zobrazení budovy na posledně jmenovaném pozemku stojící), neboť soud dospěl k závěru, že jejich zobrazení se liší od zpřesněného a vyrovnaného rastru mapy PK.

98. Žalobce dále argumentuje existencí sloupu původního oplocení pozemku parc. č. st. XG, který má dokládat, kudy hranice historicky vedla. Takto měla být v evidenci katastru zapsána i před provedenou opravou. O tom, že budova stojící na pozemku parc. č. st. XH nebyla součástí hranice pozemku, mají svědčit i pozůstatky kamenných schodů navazujících na pavlač u severní strany této budovy.
99. K tomu soud uvádí, že při opravě chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona a v následném správním řízení se nezkoumá faktický stav v terénu. Podkladem pro opravu je pouze původní výsledek zeměměřické činnosti, resp. listina, na jejímž podkladě byl opravovaný údaj zapsán. Účelem postupu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona je dosáhnout souladu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu (viz § 5 odst. 2 katastrálního zákona). Z povahy věci proto katastrální úřad nezkoumá skutečný stav v terénu a ani neprovádí zjišťování průběhu hranic. Katastrální úřad proto chybný údaj opraví pouze na základě listin, které má k dispozici. V tomto směru lze dát za pravdu žalovanému, že ze zpřesněného rastru mapy PK transformovaného na identické body vyplývá, že by hranice pozemku parc. č. st. XH měla vést po severní straně této budovy. Nicméně, na mapě evidence nemovitostí a v navazujících mapových podkladech již severní hranice pozemků žalobce nebyla lomená. Dle soudu tak nelze vyloučit, že by se v takovém případě mohla s hranicí sousedního pozemku parc. č. XE stýkat v místech, kde stále stojí žalobcem uvedený sloup. V takovém případě by hranice nevedla po celé délce severní strany budovy, ale její severovýchodní roh by byl od hranice v mírném odstupu. Jak v napadeném rozhodnutí (str. 11), tak ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že by šlo o detail v analogových mapách v měřítku 1:2880 nezobrazitelný. Hranice zobrazená v takové mapě by proto mohla splynout se severní hranou budovy, jak uváděl žalobce. Podle soudu je tedy i z tohoto důvodu namístě, aby se žalovaný důkladněji zabýval vedením severní hranice pozemku parc. č. st. XH a případnými změnami, ke kterým došlo v mapě evidence nemovitostí. Definitivní závěr však nyní nelze učinit, protože se žalovaný odstraněním lomu v navazujících mapových evidencích dostatečně nevypořádal. Soud se ale neztotožňuje s žalobcem, že by zmiňovaný sloup bylo možné dohledat v každé předchozí mapové evidenci, resp. že by v nich bylo znázorněno zalomení hranice pozemku parc. č. XE u styku se severní hranicí pozemku parc. č. st. XH. Soud zalomení hranice v tomto bodu dohledal

toliko v KM-D a KMD, což bylo provedenou opravou odstraněno. To však podle soudu nevylučuje i dřívější existenci sloupu.

100. Žalobce správním orgánům vyčítá i to, že při opravě zákresu budov neověřily výsledky dřívějších měření v terénu. Naopak je doplnily s využitím ortofotomapy.
101. Soud konstatuje, že při opravě chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona katastrální úřad neprovádí měření v terénu, jelikož chybný údaj opravuje podle listin, které již má k dispozici a které byly podkladem pro zápis údaje do evidence katastru nemovitostí. Z toho důvodu se žádné zeměměřické činnosti v terénu ve smyslu § 81 katastrální vyhlášky ani neprovádí. Podle § 81 odst. 5 katastrální vyhlášky lze výsledky dřívějších měření využít, je-li jejich soulad se skutečným stavem ověřen měřením v terénu. Avšak toto ustanovení se aplikuje v případech, kdy se zeměměřické činnosti v terénu uskutečňují, jelikož je záhodno ověřit a zkontrolovat, že poloha výchozích bodů je stále stejná, resp. že se stav v terénu od vyhotovení dřívějších měření nezměnil. V projednávaném případě však katastrální úřad žádné zeměměřické činnosti v terénu neprováděl (ani by je provádět vůbec neměl), a proto nebyl povinen ověřovat výsledky dřívějších měření podle § 81 odst. 5 katastrální vyhlášky. Žalobce se mylí, pokud se domnívá, že opravit zákres budovy na pozemku parc. č. st. XH by katastrální úřad mohl až po jejím zaměření. Katastrální úřad při postupu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona opraví chybný údaj toliko dle původního výsledku zeměměřické činnosti. Provádět nové zaměrování není oprávněn.
102. Soudu též není známo, z čeho žalobce dovozuje, že by zákres budov byl opraven jen podle ortofotomapy. Z rozhodnutí správních orgánů i ze správního spisu zřetelně vyplývá, na základě jakých podkladů byla oprava zákresu budovy provedena. Zobrazení budovy na pozemku parc. č. st. XH katastrální úřad změnil dle zpřesněného rastru mapy PK. Ten přitom vychází i z identických bodů zaměřených pro účely obnovy katastrálního operátu na KMD v ZPMZ č. 160. Ze ZPMZ č. 160 plyne, že byly zaměřeny oba severní rohy a jihovýchodní roh budovy na pozemku parc. č. st. XH. Podrobný bod představující jihozápadní roh budovy katastrální úřad odsunul z vyrovnaného a zpřesněného rastru mapy PK. Není proto důvod se domnívat, že by katastrální úřad opravu provedl jen s využitím ortofotomapy. Ze soutisku KMD po opravě s ortofotomapou lze toliko dovodit, že zákres budovy v mapě odpovídá i její poloze v terénu. Nepřípadný je dále žalobcův poukaz na zobrazení budov na pozemcích parc. č. st. XJ a st. XI neboť žalovaný doložil do spisu ZPMZ č. 61 a č. 51, na základě nichž se odsazení budov od hranic pozemků do katastrální mapy promítlo. V případě budovy na pozemku parc. č. st. XH však katastrální úřad žádný výsledek zeměměřické činnosti, který by dokládal odsazení budovy od hranice pozemku, neeviduje.
103. K provedení opravy byl katastrálním úřadem doložen NEMZ č. 175/2020. V jeho grafické části jsou červeně vyznačené změny. Lze proto souhlasit s žalobcem, že katastrální úřad změnil zobrazení i jižní a východní hranice pozemku parc. č. st. XH a východní hranice pozemku parc. č. 1. Nicméně soud ve vztahu k této změně neshledal žádné pochybení s vlivem na zákonnost vydaných rozhodnutí. Předně soud nesouhlasí s žalobcem, že by tyto změny dosahovaly takových detailů, že nemohou být v rastru mapy PK rozpoznatelné. Naopak soutisk KMD po opravě se zpřesněným rastrem mapy PK dokládá, že nově zobrazený stav hranic pozemků žalobce odpovídá jejich zobrazení v mapě PK, na jejímž zpřesněném rastru lze natočení jižní hranice pozemku parc. č. st. XH pozorovat. Též i východní hranice pozemku parc. č. XA po opravě zjevně odpovídá jejímu obrazu ve zpřesněném rastru mapy PK. Žalovaný k tomu ve vyjádření uvedl, že východní hranice

tohoto pozemku byla nepatrně opravena z důvodu návaznosti kresby. Soud přitom neshledal, že by se v důsledku toho zobrazení hranice odchýlilo od jejího znázornění ve zpřesněném rastru mapy PK. Posunutí lomového bodu na této hranici očividně souviselo s posunutím a pootočením jižní hranice pozemku parc. č. st. XH, v důsledku čehož byl zrušen bod č. 164-2972 a místo něj zvolen bod č. 165-3309 u styku hranic pozemků parc. č. XA, st. XH a XF, který byl odsunut ze zpřesněného rastru mapy PK. Provedená oprava tedy v této části odpovídá zpřesněnému rastru mapy PK.

104. Důvodnou není ani námitka, dle které měl katastrální úřad ověřit výsledky dřívějších měření, které jsou zaznamenány v podkladech pro NEMZ č. 176/2020. Předně soud poukazuje na § 78 odst. 1 katastrální vyhlášky, dle kterého se neměřický záznam vyhotovuje pro zápis změny údajů, která není spojena s měřením v terénu. Již ze samé podstaty tedy plyne, že v případě pořízení neměřických záznamů se žádné zeměměřické činnosti v terénu neprovádějí. Soud proto v podrobnostech odkazuje na odůvodnění v bodě 101. tohoto rozsudku, jelikož je relevantní i zde. Neprováděl-li katastrální úřad zeměměřické činnosti v terénu, nebyl ani povinen ověřovat výsledky dřívějších měření podle § 81 odst. 5 katastrální vyhlášky. Nadto NEMZ č. 176/2020 sloužil toliko ke kontrole přesnosti zobrazení opravených údajů v KMD. K samotné opravě byl vyhotoven NEMZ č. 175/2020. To, že jednotlivé záznamy podrobného měření změn a situační nákres z roku 1922 nebyly zpracovány přímo pro hranice pozemků ve vlastnictví žalobce, není v tomto kontextu na újmu, jelikož s pomocí záznamů byla pouze ověřena přesnost zobrazení opravovaných hranic a obvodů budov v porovnání s mapou PK.
105. K námitce žalobce ohledně výměr před a po provedené opravě soud podotýká, že výměra parcely ve smyslu § 2 písm. g) katastrálního zákona není závazným údajem katastru nemovitostí, a to na rozdíl od jejího geometrického určení (srov. § 51 katastrálního zákona), proto ji lze změnit i bez vůle vlastníka nemovitosti, nejen tedy při změně hranic pozemku (viz rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 As 102/2017 – 27, bod 50). Podle § 37 odst. 1 písm. d) katastrální vyhlášky dochází ke změně výměry parcely i při opravě chyb zobrazení hranice parcely v katastrální mapě a chyb výpočtů výměr parcel. Avšak podle odst. 2 uvedeného ustanovení *„ke změně výměry podle odstavce 1 písm. b) a d) evidované v katastru nedochází, není-li při shodném kódu způsobu určení výměry překročena mezní odchylka, pokud nejde o obnovu katastrálního operátu novým mapováním nebo na podkladě výsledků pozemkových úprav.“* Z protokolu o výpočtu, jenž je součástí NEMZ č. 175/2020, lze zjistit, že v žádném případě nedošlo k překročení mezní odchylky. Proto katastrální úřad ani neprovedl změnu v souboru popisných informací. Nebyly-li překročeny stanovené mezní odchylky, nebylo třeba provádět související změnu v souboru popisných informací. Argument žalobce ohledně průměrné absolutní odchylky připadající na jeden pozemek není relevantní. Evidovaná výměra parcely se odvozuje od geometrického určení pozemku. Žalobce by musel tvrdit překročení mezní odchylky ve vztahu ke každému pozemku v jeho vlastnictví, což ale vůbec nečiní. Žalobce provedené výpočty nezpochybňuje a ani na straně soudu nevznikly pochybnosti o jejich správnosti (soud ověřil, že katastrální úřad při jejich výpočtu postupoval podle bodu 14.9 přílohy ke katastrální vyhlášce). Soud tedy neshledal žádné pochybení ve vztahu k evidování výměr parcel dotčených provedenou opravou.
106. Žalobce následně uvádí, že některé podklady ve spisu jsou zkreslující. Za příklad dává kopii mapy KM-D v měřítku 1:1000, jež byla vytvořena prostým zvětšením měřítka 1:2880. Přitom v KMD v měřítku 1:1000 jsou zákresy zásadně jiné.

107. Soudu předně není známo, kam žalobce touto námitkou míří. Nijak nespecifikuje, jak se kopie mapy KM-D s měřítkem 1:1000 založená ve spisu měla negativně projevit na zákonnosti napadeného rozhodnutí. Žalobce s touto skutečností nespojuje žádné právně významné závěry, které by soud měl zohlednit při meritorním přezkumu. Například nekonkretizuje, jak nebo čím dle jeho mínění správní orgány pochybily, pokud tuto kopii mapy KM-D do správního spisu založily či z ní vyvozovaly určité skutečnosti. Soud nespornuje, že se zákresy v KM-D a v KMD liší. Ostatně kopie mapy KMD s měřítkem 1:1000 je též založena ve správním spisu, pročez je lze vzájemně porovnat. Podstatné však je, že podkladem pro opravu byl grafický operát pozemkového katastru jako původní výsledek zeměměřické činnosti, ze kterého správní orgány vycházely.
108. Soud se následně zabýval námitkami žalobce ve vztahu k procesním pochybením správních orgánů. Nejprve ale musí konstatovat, že nikoliv pro každou vadu správního řízení je třeba rozhodnutí správního orgánu rušit. Namítané porušení procesních právních norem by totiž muselo vést ke zkrácení subjektivních veřejných práv žalobce. Ne u každé procesní vady lze dovodit vliv na zákonnost rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2009, č. j. 9 As 72/2008-69, ze dne 27. 7. 2017, č. j. 9 As 283/2016-42, nebo ze dne 25. 4. 2018, č. j. 8 As 190/2017-37).
109. Katastrální úřad dle žalobce pochybil, pokud opravu chyby provedl na základě ústního podnětu osob zúčastněných na řízení a) a b), které měly správně podat písemný návrh.
110. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona „opraví katastrální úřad chybné údaje katastru na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu“. Citované ustanovení zakládá katastrálnímu úřadu pravomoc rozhodnout o opravě zjištěné chyby i z moci úřední. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí se podává, že na dnes již opravený stav zákresu hranic pozemků a budov v KMD upozornily osoby zúčastněné na řízení a) a b), které zároveň vlastní pozemky parc. č. XC a st. XG. Z toho důvodu by byly oprávněny podat návrh na opravu chyby, jak předpokládá § 36 odst. 1 katastrálního zákona. Avšak pokud takový návrh nepodaly a katastrální úřad provedl opravu chyby z moci úřední, nelze pro tuto skutečnost dovozovat nezákonnost postupu správních orgánů ve věci. Je v zásadě nerozhodné, jak se katastrální úřad o chybných údajích v katastru dozvěděl. Pokud na základě informací podaných mu osobami zúčastněnými na řízení a) a b) dospěl k závěru, že evidovaný údaj je chybný, mohl k opravě chyby podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona přistoupit.
111. Možnost podat návrh na opravu chyby je nutno chápat jako oprávnění vyjmenovaných osob. Pokud totiž takový návrh podají, bude katastrální úřad vázán lhůtami pro provedení opravy dle § 36 odst. 2 katastrálního zákona. Zákon tím osoby oprávněné k podání návrhu zvýhodňuje oproti jiným osobám, které mohou katastrálnímu úřadu podat toliko podnět ve smyslu § 42 správního řádu. Pokud oprávněné osoby nepodají návrh na opravu chyby, není z povahy věci katastrální úřad povinen o opravě chyby rozhodovat, resp. oprávněné osoby se tím samy vystavují riziku, že katastrální úřad i případně zjištěnou chybu neopraví ve lhůtě dle § 36 odst. 2 katastrálního zákona. Na druhou stranu katastrální úřad odpovídá za stav katastru a v něm uvedené údaje, tedy odpovídá i za souladnost jednotlivých částí katastrálního operátu (viz rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS). Z toho důvodu nelze z § 36 odst. 1 katastrálního zákona dovozovat zákaz provést opravu chyby, o které se katastrální úřad při své činnosti dozvěděl, ale ohledně níž oprávněné osoby nepodaly příslušný návrh. V takovém případě je katastrální úřad oprávněn provést opravu chyby z moci úřední, protože je jeho odpovědností, že zobrazení

hranic pozemků a budov neodpovídá jejich zákresu v původním výsledku zeměměřické činnosti. Katastrální úřad proto nepochybil, pokud opravu chyby provedl z úřední povinnosti i bez písemného návrhu osob zúčastněných na řízení a) a b).

112. Žalobce namítá, že spis katastrálního úřadu neobsahuje žádné podklady s datem pořízení a založení před 14. 10. 2020. Žalobce pochybuje, že by kopie katastrální mapy byla vložena do spisu 7. 10. 2020, jak je uváděno.
113. Soud ze správního spisu katastrálního úřadu ověřil, že prvním založeným podkladem je kopie KMD se stavem před provedenou opravou (k 6. 10. 2020), na niž se uvádí, že byla vyhotovena dne 14. 10. 2020. Podle spisového přehledu měla být do spisu vložena již 7. 10. 2020. Dne 9. 10. 2020 byly do spisu založeny části ZPMZ č. 144 z roku 2013 a ZPMZ č. 160 z roku 2016. Všechny ostatní podklady měly být založeny po 14. 10. 2020 (včetně). Podle prvostupňového rozhodnutí provedl katastrální úřad opravu chyby dne 7. 10. 2020.
114. Z uvedené rekapitulace je zjevné, že ke dni opravy chyby katastrální úřad řádně nevedl správní spis. Soud se ztotožňuje s žalobcem, že kopie KMD se stavem před opravou nemohla být do spisu založena již dne 7. 10. 2020, když na ní samé je uvedeno, že byla vyhotovena až dne 14. 10. 2020. Soud nicméně musel dále zkoumat, zdali se jedná o pochybení mající vliv na zákonnost správního rozhodnutí.
115. NSS v rozsudku ze dne 22. 9. 2010, č. j. 3 As 11/2010-259, dovodil, že oprava chybného údaje v katastru je faktickým úkonem, který správní orgán pouze oznamuje dotčeným osobám. Dále vyslovil, že „[t]ento úkon je svou povahou neformální, tzn., nevede se o něm standardní správní řízení. Teprve oznámí-li oprávněná osoba ve stanovené lhůtě, že s opravou (jejím neprovedením) nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí, proti kterému lze brojit odvoláním. (...) Vzhledem k účelu opravy, jakož i citované právní úpravě, však podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze – do stadia oznámení o provedené opravě, resp. o jejím neprovedení – dovozovat jakékoli procesněprávní nároky účastníků odpovídající standardnímu správnímu řízení. Zahájení řízení je na místě teprve poté, co byl správnímu orgánu doručen nesouhlas oprávněné osoby s (ne)provedením opravy.“ Byť se uvedený rozsudek týkal ještě předcházející právní úpravy, lze dle mínění soudu jeho závěry vztáhnout i k v současnosti účinnému § 36 katastrálního zákona.
116. O samotné opravě chyby podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona tedy katastrální úřad nevede formální správní řízení ve smyslu části druhé a třetí správního řádu. O opravě nevydává správní rozhodnutí, nýbrž faktickým úkonem chybu opraví. Na oznámení o provedené opravě nebo o tom, že katastrální úřad opravu neprovedl, protože se nejedná o chybu, judikatura hledí jako na jiný správní úkon podle části čtvrté správního řádu (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2014, č. j. 29 A 51/2012-64, bod 41). Podle § 154 správního řádu postupuje správní orgán při vydávání tzv. jiného správního úkonu podle ustanovení části první a obdobně dle vyjmenovaných ustanovení části druhé a třetí. Přiměřeně použije i další ustanovení správního řádu, pokud jsou přitom potřebná. V případě provedení opravy chyby v katastru je přitom dle názoru soudu namísto přiměřené použití § 17 správního řádu ohledně vedení správního spisu, neboť i faktický úkon katastrálního úřadu spočívající v provedení opravy chyby musí být řádně doložen, neboť katastrální úřad je vázán při jeho provedení podmínkami stanovenými v § 36 odst. 1 katastrálního zákona, případně § 44 katastrální vyhlášky. Postup katastrálního úřadu musí být řádně přezkoumatelný, neboť pro něj neplatí žádná výjimka ze zásady legality státní moci. Nadto, podle § 5 odst. 2 písm. e) katastrálního zákona tvoří katastrální operát mimo jiné i protokoly

o opravách chyb, do kterých podle § 25 odst. 1 katastrální vyhlášky katastrální úřad průběžně zaznamenává údaje o činnostech při zápisech změn do katastrálního operátu. Ostatně i čl. 33 odst. 1 Jednacího řádu katastrálního úřadu stanovuje, že pro opravu chyby v řízení OR založí katastrální úřad spis. Soud proto konstatuje, že katastrální úřad skutečně pochybil, pokud ke dni provedení opravy chyby nevedl správní spis obsahující podklady pro tuto opravu.

117. V projednávané věci je však podstatné, že v řízení vedeném o nesouhlasu žalobce s provedením opravy správní orgány do správního spisu podklady dodatečně doložily. Smyslem samotného správního řízení o podaném nesouhlasu dle § 36 odst. 4 katastrálního zákona je opětovné prošetření toho, zdali byla oprava (ne)provedena oprávněně, a to ve světle skutečností namítaných v nesouhlasu. V rámci tohoto správního řízení se již bez dalšího aplikuje i § 17 správního řádu o vedení správního spisu a řízení se končí správním rozhodnutím. V průběhu tohoto formálního procesu již soud neshledal další pochybení, které by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť správní orgány spis již vedly. Zároveň správní spis poskytuje podklady pro jejich rozhodnutí, byť soud shledal, že se žalovaný měl zabývat některými jeho částmi důkladněji (např. mapou evidence nemovitostí). Avšak důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí nemůže být prvotní, byť vážné pochybení katastrálního úřadu, pokud v následném správním řízení podklady do spisu zařadil.
118. V zásadě obdobně lze vypořádat i další námitku žalobce ohledně toho, že NEMZ č. 175/2020 a NEMZ č. 176/2020 byly ověřeny až po provedení opravy dne 21. 10. 2020 a dne 7. 1. 2021. Není sporu o tom, že neměřické záznamy musejí být jako výsledky zeměměřických činností [§ 74 odst. 1 písm. d) katastrální vyhlášky] ověřeny, že svými náležitostmi a přesností odpovídají právním předpisům podle § 12 odst. 1 písm. a) a odst. 3 zákona o zeměměřictví. Z obou těchto neměřických záznamů soud zjistil, že byly skutečně ověřeny až po provedení opravy chyby katastrálním úřadem, a to ve dnech 21. 10. 2020 a 7. 1. 2021. Katastrální úřad pochybil, pokud na základě NEMZ č. 175/2020 provedl změnu údajů v katastrálním operátu, aniž by předem zajistil jeho ověření, že svými náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům. Nicméně, ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (16. 2. 2021) byly oba dva neměřické záznamy v souladu se zákonem již ověřeny, že splňují podmínky pro jejich využití pro účely správy a vedení katastru. Ke dni vydání rozhodnutí z nich proto mohl katastrální úřad (a následně i žalovaný) vycházet, jelikož zjevně splňují podmínky na ně kladené právními předpisy. Dodatečně tak bylo potvrzeno, že oba dva neměřické záznamy mohly být podkladem pro opravu, neboť odborně způsobilá osoba s úředním oprávněním neshledala, že by svou přesností či náležitostmi neodpovídaly právním předpisům. Soud proto opět konstatuje, že toto pochybení katastrálního úřadu nemělo vliv na zákonnost vydaných správních rozhodnutí.
119. Soud nevyhodnotil jako důvodnou ani námitku ohledně absentujících ZPMZ č. 164 a ZPMZ č. 165 ve správním spisu. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí se podává, že ve zmíněných záznamech podrobného měření změn měly být vypočteny jednotlivé body odsunuté z vyrovnaného rastru mapy PK při převodu KM-D na KMD. Žalovaný následně do správního spisu doložil NEMZ č. 164/2017 a NEMZ č. 165/2017, na nichž je uvedeno, že obsahují seznam odsunutých bodů. Na základě těchto skutečností je zřejmé, že se v případě katastrálního úřadu zjevně jednalo o chybu v psaní. Katastrální úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vysvětlil, co mají jím uváděné záznamy podrobného měření změn dokládat. Obsahově uvedený popis svědčí o tom, že se ve

skutečnosti opravdu jednalo o neměřické záznamy. Záznamy podrobného měření změn se typicky vyhotovují v souvislosti s měřením v terénu (srov. § 77 katastrální vyhlášky). V tomto případě však NEMZ č. 164/2017 a NEMZ č. 165/2017 obsahují odsunutě body z mapových podkladů, tj. nikoliv body zaměřené zeměměřickými činnostmi v terénu. Proto soud považuje vysvětlení žalovaného za věrohodné. Co se týče jejich ověření podle zákona o zeměměřictví, soud nemá důvod pochybovat o vysvětlení žalovaného, že byly ověřeny v rámci elaborátu změny souřadnicového systému KM-D. Žalobce nijak nespecifikuje, v čemž by NEMZ č. 164/2017 a NEMZ č. 165/2017 neměly odpovídat právním předpisům, proč by byly nezpůsobilými podklady pro rozhodnutí, případně jakou vadou jsou stíženy. Tedy nekonkretizuje, jak tyto neměřické záznamy zasahují do jeho veřejných subjektivních práv.

120. Soud se neztotožňuje s žalobcem ani v tom, že by katastrální úřad vlastníky dotčených pozemků informoval o provedené opravě v rozporu se zákonem. Katastrální zákon výslovně nestanovuje lhůtu, v jaké má katastrální úřad oznámit dotčeným osobám provedení opravy (srov. § 36 odst. 3 katastrálního zákona). V § 36 odst. 2 katastrálního zákona je upravena toliko lhůta k provedení opravy na základě návrhu. Je však pravdou, že čl. 33 odst. 7 Jednacího řádu katastrálního úřadu stanoví, že katastrální úřad má zaslat oznámení neprodleně. Soud ale nedospěl k závěru, že by se katastrální úřad v tomto ohledu dopustil vady mající vliv na zákonnost rozhodnutí. Nadto, Jednací řád katastrálního úřadu je pouze interním předpisem. Oprava byla provedena dne 7. 10. 2020 a dotčené osoby informovány oznámením ze dne 14. 10. 2020. Katastrální úřad skutečně mohl dotčené osoby informovat rychleji, ale týdenní odstup nelze označit za exces. Rozhodujícím faktem zůstává, že dotčené osoby informovány byly. Ostatně sám žalobce se provedení opravy bránil podáním nesouhlasu, proto jej informování s týdenním odstupem nemohlo nijak zkrátit na jeho právech.
121. Důvodné nejsou ani námitky žalobce ohledně toho, jak mu bylo zjištění chyby katastrálním úřadem prezentováno a jak se proces řízení nazýval. Obecně lze uvést, že žalobce vůbec netvrdí, jak se jej tyto skutečnosti měly negativně dotknout na jeho právní sféře, případně jaký vliv měly na zákonnost rozhodnutí správních orgánů rozhodujících ve věci. Už jen pro tyto důvody nemůže soud námitkám vyhovět. I přesto soud podotýká, že katastrální úřad byl oprávněn opravu provést z moci úřední i bez návrhu osob zúčastněných na řízení a) a b), proto není ani rozhodné, zdali se o chybě dozvěděl při kontrole nebo na základě podnětu vlastníků. Žalobce byl navíc řádně informován o provedení opravy chyby oznámením ze dne 14. 10. 2020, čemuž se následně bránil (proto by jej na právech nemohlo zkrátit ústní informování ředitele katastrálního úřadu). Soud nedovodil, že by se žalobce jakkoliv dotýkalo různé označení řízení, v němž byla chyba opravena.
122. Další námitky směřují ke způsobu evidování řízení o opravě chyby ve vnitřních systémech katastru [viz žalobní body v části V. pod písmeny h) až m) žaloby]. Soud nejprve v obecné rovině uvádí, že podle informačního systému katastru bylo řízení OR-217/2020-212 vytvořeno dne 7. 10. 2020. V předmětu tohoto řízení je nejprve uvedena „*změna jiných údajů KN*“ a poté „*oprava chyby v katastrálním operátu*“. Podle seznamu výkonných operací došlo 7. 10. 2020 i k ukončení řízení, načež 14. 10. 2020 bylo řízení znovu procesně otevřeno. Z listin ve spise žalovaného dále plyne, že na toto řízení bylo navázáno řízení Z-3906/2020-212, u něhož je u výkazu změn uvedeno, že sloužilo k provedení opravy vnitřní kresby v KMD, jelikož nebyly využity zaměřené identické body na budovách. Jako účastníci řízení jsou zde uvedeni žalobce a osoby zúčastněné na řízení a) a b) a jako objekty řízení – parcely

č. st. XG, st. XH, XA a XC. Toto řízení bylo založeno a ukončeno dne 7. 10. 2020 a následně znovu procesně otevřeno a ukončeno dne 14. 10. 2020.

123. Podle § 21 odst. 1 písm. b) katastrální vyhlášky se v katastru evidují upozornění na probíhající řízení o opravě chyby v katastru nebo řízení o námitce.
124. Z doložených informací má soud za prokázané, že řízení Z-3906/2020-212 a OR-217/2020-212 byla skutečně vedena a v informačním systému katastru evidována. Žalobce sporuje tvrzení žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že by řízení OR bylo vyznačeno na příslušných listech vlastnictví až 30. 11. 2020. Soud souhlasí s žalobcem, že v souladu se zmíněným ustanovením katastrální vyhlášky mělo být dané řízení v katastru evidováno od jeho zahájení. Poukazuje-li žalobce na to, že řízení bylo na výpisu z katastru nemovitostí vyznačeno již ke dni 23. 11. 2020, pak to dokládá, že k tomuto datu bylo řízení skutečně vedeno, a to pro opravu chyby. V tomto ohledu nemůže mít zřejmě nepravdivé tvrzení žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí vliv na jeho zákonnost, neboť podstatné je, že řízení OR, na které je navázáno řízení Z (v němž se provede samotná oprava chyby) bylo založeno a vedeno. Řízení OR pro opravu chyby v katastrálním operátu se přitom v evidenci katastru vyznačuje z moci úřední při jeho založení. Nicméně z informací o průběhu tohoto řízení nelze skutečně seznat, od kdy bylo evidováno výslovně pro účely opravy chyby v katastru, neboť nejprve je u předmětu tohoto řízení uváděno, že bylo vedeno pro změnu jiných údajů v katastru nemovitostí.
125. K tomu žalobce dodává, že s ohledem na § 31 katastrálního zákona není vůbec jasné, jak mohlo být řízení OR evidováno v informačním systému katastru jako řízení pro změnu jiných údajů. Soud konstatuje, že katastrální úřad na počátku zjevně chybně v informačním systému vyznačil, že se řízení OR vede pro změnu jiných údajů. Od počátku měl řízení OR evidovat pro opravu chyby v katastrálním operátu. Nicméně tato skutečnost se žalobce ve svém důsledku nijak nedotkla. Katastrální úřad totiž následně postupoval podle § 36 katastrálního zákona. Provedení opravy dotčeným osobám oznámil a poučil je o možnosti vyslovit s provedenou opravou nesouhlas. Soud opakuje, že provedení opravy chyby je nutno vnímat jako faktický úkon, kterému nepředchází formalizované správní řízení. Pro dotčené osoby je v zásadě rozhodné, že se výsledku činnosti katastrálního úřadu mohou v případě nesouhlasu bránit. V projednávané věci není sporu o tom, že v návaznosti na žalobcův nesouhlas s provedenou opravou bylo zahájeno formalizované správní řízení, v rámci kterého správní orgány opětovně prověřily, zdali byla oprava chyby provedena oprávněně. V rámci tohoto řízení již byl žalobce oprávněn uplatňovat všechna procesní práva, která mu náležejí. Žalobce neuvádí, jak jej na jeho právech zkrátil způsob evidování řízení OR v informačním systému katastru nemovitostí. K informování dotčených osob ohledně provedení opravy slouží v první řadě oznámení podle § 36 odst. 3 katastrálního zákona, které bylo dle doručky ve spisu katastrálního úřadu doručeno i žalobci. Nejpozději v tomto okamžiku se tak dotčené osoby mohou dozvědět, že probíhá řízení OR o opravě chyby. Samo upozornění na probíhající řízení se eviduje na příslušném listu vlastnictví [§ 21 odst. 1 písm. b) katastrální vyhlášky], a to v části D podle § 23 odst. 2 písm. e) katastrální vyhlášky (viz list vlastnictví se stavem ke dni 30. 11. 2020 založený ve správním spisu). Tato úprava reflektuje princip publicity katastru, pročez každému náleží právo do katastru nahlížet, pořizovat si z něj pro svou potřebu opis, výpisy nebo náčrty a získávat z něj údaje ze sbírky listin, není-li stanoveno jinak (srov. § 52 odst. 1 katastrálního zákona). K usnadnění výkonu tohoto práva byla zřízena webová aplikace „Nahlížení do katastru nemovitostí“, která umožňuje bezplatné nahlížení na vybrané údaje katastru (srov. § 5 odst.

3 vyhlášky č. č. 358/2013 Sb., o poskytování údajů z katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů). Nicméně, i kdyby informace o řízení OR nebyla vyznačena v této aplikaci (soudu nebyl doložen žádný náhled z této aplikace týkající se dotčených pozemků v době probíhajícího řízení OR), žalobce se o provedené opravě a jejích důvodech dozvěděl ze zaslání oznámení od katastrálního úřadu ze dne 14. 10. 2020.

126. Soud přisvědčuje, že v informačním systému katastru nemovitostí je u řízení OR-217/2020-212 vyznačeno jeho ukončení 7. 10. 2020 a následné procesní otevření dne 14. 10. 2020, což byl zároveň den návštěvy zástupce žalobce na katastrálním úřadu. Žalobce na základě toho tvrdí, že jinak by s největší pravděpodobností bylo řízení ukončeno natrvalo. Soud k tomu poznamenává, že nemůže tuto žalobcovu domněnku již zpětně ověřit. Naproti tomu nesporným faktem zůstává, že žalobci bylo oznámení o opravě chyby doručeno a že žalobce byl informován o tom, že katastrální úřad provedl opravu chybného údaje v katastru nemovitostí podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Žalobce proto nemohl být zkrácen na svých právech tím, že by se o provedené opravě nedozvěděl.
127. Ve vztahu k námitkám k řízení Z-3906/2020-212 soud uvádí, že katastr eviduje řízení o opravě chyby v protokolu „řízení OR“ [viz čl. 9 odst. 2 písm. d) Jednacího řádu katastrálního úřadu], které má být vyznačeno též na příslušném listu vlastnictví. Pokud dospěje k nutnosti opravit chybný údaj, učiní tak v řízení Z navázaném na řízení OR (dle čl. 33 odst. 6 Jednacího řádu katastrálního úřadu). Z toho důvodu soud souhlasí s názorem žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 13 ohledně toho, že řízení Z není v tomto případě klasickým řízením pro změnu právních vztahů k nemovitostem. Na listech vlastnictví má být primárně vyznačeno řízení OR, v navázaném řízení Z se provede pouze samotný úkon opravy chybných údajů. Je pravdou, že žalovaný blíže nevysvětlil, proč jsou u tohoto řízení vyznačena dvě data ukončení (7. 10. 2020 a 14. 10. 2020). Žalobce ale soudu nepřibližuje, jaký dopad na zákonnost rozhodnutí správních orgánů má tato skutečnost mít. Není totiž sporu o tom, že k změně údajů (konkrétně geometrického určení) v katastrálním operátu došlo. Podle poznámky byla právě v tomto řízení opravena vnitřní kresba KMD, tj. zobrazení hranic a obvodů budov v katastrální mapě. Pro samu skutečnost, že v rámci tohoto řízení je vyznačeno jeho skončení 7. 10. 2020 a následné otevření a ukončení dne 14. 10. 2020, nelze dovozovat procesní pochybení takového charakteru, které by se dotýkalo veřejných subjektivních práv žalobce.
128. U řízení Z-3906/2020-212 jsou dále vyznačeni jako účastníci pouze žalobce a osoby zúčastněné na řízení a) a b) a jako objekty řízení parcely č. st. XG, st. XH, XA a XC. Absentují tam další osoby dotčené provedenou opravou a ostatní dotčené parcely. Nicméně oznámení o provedené opravě bylo doručováno již i ostatním dotčeným osobám, jak dokládají doručky založené ve spisu katastrálního úřadu. Ani tyto osoby by proto nemohly být dotčeny tím, že by nebyly o opravě informovány, v důsledku čehož by nemohly uplatňovat svá procesní práva. Zároveň soud konstatuje, že žalobce nemůže v žalobě úspěšně uplatnit takové vady, které nezasahují do jeho právní sféry, ale dotýkají se pouze práv jiných subjektů, neboť účelem správního soudnictví není všeobecný dozor nad zákonností výkonu veřejné moci správními orgány, ale poskytování ochrany veřejným subjektivním právům (viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS). Žalobce i jeho pozemky jsou v tomto řízení označeny. K poukazu žalobce na uvedení zkratky „ZPMZ“ ve výkazu změn u řízení Z-3906/2020-212 a též v informaci o průběhu řízení OR lze opětovně poznamenat, že žalobce nerozvádí, co z této skutečnosti dovozuje a proč by měla být napadenému rozhodnutí na

újmu. Správní orgány ve svých rozhodnutích řádně odůvodnily, že opravu chyby katastrální úřad provedl dle NEMZ č. 175/2020.

129. Z výše uvedeného vyplývá, že se katastrální úřad skutečně dopustil různých pochybení při evidenci řízení v informačním systému katastru nemovitostí, nicméně soud nedovodil, že by tyto vady zasáhly žalobce v jeho právní sféře. Z jeho pohledu je totiž podstatné, že katastrální úřad provedl změnu v geometrickém a polohovém určení jeho nemovitostí, což žalobce nespornuje, a to faktickým úkonem. Ve věci vedená řízení Z-3906/2020-212 a OR-217/2020-212 před provedenou opravou chyby proto nelze chápat jako klasická správní řízení podle části druhé a třetí správního řádu. Katastrální úřad následně postupoval v souladu s § 36 katastrálního zákona a dotčeným osobám oznámil, že provedl opravu chyby v katastrálním operátu. Správní řízení bylo zahájeno až v návaznosti na žalobcem podaný nesouhlas s provedením opravy. V tomto správním řízení nebyl žalobce zkrácen na svých procesních právech, protože shledaná procesní pochybení nezakládají důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

130. Žalobce dále katastrálnímu úřadu vyčítá, že neprováděl šetření na místě, přestože přihlížel k tomu, jak jsou pozemky ve skutečnosti užívány. Katastrální úřad opravdu v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí zmiňuje, že cílem provedení opravy bylo „*napravit i skutečné dlouhodobé užívání*“. Vzápětí ale dodává, že toto dlouhodobé užívání bylo v souladu s předchozími mapovými evidencemi. Soud připomíná, že institut opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona neslouží k uvedení stavu evidovaného v evidenci katastru do souladu se stavem v terénu. Katastrální úřad je oprávněn provést opravu chyby pouze na základě listin, na základě nichž byl údaj do katastru zapsán, resp. na základě původních výsledků zeměměřických činností. Cílem je proto dosáhnout bezrozpornosti jednotlivých částí katastrálního operátu. K prověření toho, zdali evidovaný stav odpovídá skutečnému stavu v terénu, slouží například revize údajů katastru podle § 35 katastrálního zákona. Z podkladů shromážděných správními orgány přitom vyplývá, že zákres opravou dotčených hranic pozemků a obvodu budovy žalobce katastrální úřad provedl dle zpřesněného rastru mapy PK, tj. nikoli dle situace v terénu. Správními orgány doložený soutisk KMD po provedené opravě s ortofotomapou toliko svědčí o tom, že i v současnosti žalobce a osoby zúčastněné na řízení a) a b) své pozemky užívají v hranicích, jak jsou vyznačeny po provedené opravě. Výjimku představuje zešíkmená část jihovýchodního rohu pozemku parc. č. st. XG, který dle ortofota očividně užívá žalobce. Soud podotýká, že žalobce se mýlí, pokud hovoří o tom, že tuto část pozemku katastrální úřad přiřadil k pozemku osob zúčastněných na řízení a) a b). Katastrální úřad v řízení o opravě chyby nerozhoduje o vlastnickém právu a ani nezasahuje do soukromoprávních vztahů. Pozemky, které vlastní žalobce, jsou před provedenou opravou a po ní stále shodné. Ke změně došlo pouze v evidenci (zobrazení) hranice parcel v katastrální mapě.

131. Žalobce namítá, že katastrální úřad upřednostňoval zájmy osob zúčastněných na řízení a) a b) a s žalobcem jednal z pozice úřední moci. Soud však ani v tomto směru neshledal žádné pochybení s vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobce netvrdí, že by mu správní orgány upřely jemu náležející procesní práva. Zároveň svá rozhodnutí opřely o podklady založené ve spisu, byť měly své úvahy více rozvést, aby soud mohl posoudit splnění podmínek dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Avšak nelze dovozovat, že by katastrální úřad rozhodl jen na základě vřelejšího vztahu k osobám zúčastněným na řízení a) a b) než k žalobci. Pokud žalobce pochyboval o nestranném přístupu oprávněných

úředních osob vzhledem k zaměstnání dcery osob zúčastněných na řízení a) a b), mohl uplatnit námitku podjatosti ve správním řízení. V žalobě neposkytuje soudu bližší indicie, které by vedly soud k závěru o tom, že ve věci rozhodovaly úřední osoby, které měly být vyloučeny. Pouhý fakt, že dcera osob zúčastněných na řízení a) a b) zpracovávala územní plán města Rakovníka, nepředznamenává podjatost katastrálního úřadu [žalobce neuvádí, zdali existuje propojení mezi dcerou osob zúčastněných na řízení a) a b) a konkrétními oprávněnými úředními osobami].

132. V replice žalobce argumentoval, že není splněn požadavek § 35 katastrální vyhlášky, který vyžaduje, aby průběh měněné hranice pohledově odpovídal jejímu zobrazení v katastrální mapě, což ale v projednávaném případě splněno není, jelikož na nově zobrazených hranicích se nachází lomy tam, kde dříve nebyly, a naopak na některých místech absentují. Lomové body by se též měly určit s vyšší přesností.
133. Žalobcem zmiňovaný § 35 katastrální vyhlášky se však v posuzovaném případě vůbec neaplikuje, jelikož dopadá na změnu geometrického a polohového určení v důsledku vytyčení nebo zpřesnění hranice pozemků v návaznosti na § 50 katastrálního zákona. Geometrické určení dotčených parcel však bylo změněno postupem podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Z povahy věci není možné, aby stav po provedené opravě odpovídal stavu před opravou, zjistí-li katastrální úřad, že evidovaný údaj je chybný, tj. je v rozporu s původním výsledkem zeměměřické činnosti. Stav po opravě má odpovídat právě tomuto původnímu výsledku zeměměřické činnosti. Ze stejného důvodu se neaplikuje ani § 35 odst. 5 katastrální vyhlášky. Katastrální úřad může určit polohu lomových bodů jen s tou přesností, kterou mu původní výsledky zeměměřických činností dovolují.
134. Žalobce žalobu dále doplnil podáními ze dne 7. 9. 2022 a ze dne 30. 9. 2022. Soud musí konstatovat, že podání nepřipustně rozšiřují žalobní body po uplynutí lhůty k podání žaloby, protože k těmto žalobním bodům nemůže přihlížet (viz § 71 odst. 2 s. ř. s.). Ve stručnosti na uvedená tvrzení však zareaguje, neboť se ve věci bude vést další řízení před žalovaným, protože je vhodné, aby bylo co nejvíce sporných otázek již vyřešeno.
135. Předně z NEMZ č. 175/2020 vyplývá, že oprava se nedotkla západní a jižní hranice pozemku parc. č. 1 ve vlastnictví žalobce. Lomové body na těchto hranicích nebyly měněny, jak vyplývá i ze souřadnic použitých a rušených bodů. Žalobce v žalobě správním orgánům vytýká, že opravu zakreslu provedly podle ortofotomapy (což se dle podkladů ve spisu nezakládá na pravdě). Sám přitom v doplnění žaloby ze dne 7. 9. 2022 argumentuje tím, že posun jižní a východní hranice tohoto pozemku dokládá zobrazení v ortofotomapě. Nicméně, jak uvádí žalovaný, ortofotomapa není výsledkem zeměměřických činností pro vyznačení změn v katastru a nelze ji považovat za důkaz úprav těchto hranic. Je nutné upozornit, že zobrazení hranic v KMD je evidováno s určitou odchylkou. Podle § 7 odst. 3 katastrální vyhlášky vyplývá přesnost geometrického a polohového určení z charakteristik a kritérií pro přesnost určení podrobných bodů nebo z charakteristik a kritérií pro přesnost zobrazení hranice v katastrální mapě uvedených v bodech 13 a 15 přílohy ke katastrální vyhlášce. Přesnost je u souřadnic podrobných bodů, které byly určeny v S-JTSK, vyjádřena kódem charakteristiky kvality souřadnic. Přesnost souřadnic S-JTSK každého lomového bodu hranice nemovitosti vyjadřuje podle bodu 13.1 přílohy ke katastrální vyhlášce střední souřadnicová chyba. Střední souřadnicovou chybu si lze představit jako plochu kruhu o určitém poloměru se středem v evidované souřadnici, o které je tvrzeno, že zde všude může určený bod být. V rámci střední souřadnicové chyby se tedy chybovost může pohybovat pouze v hodnotě vyjadřující poloměr kruhu směrem od jeho středu (srov. rozsudek NSS ze

dne 4. 11. 2016, č. j. 4 As 193/2016-24). Lomové body jsou na předmětné hranici evidovány s kódem kvality 8. Pro kód kvality 8, tj. nejnižší kód kvality souřadnic evidovaných v katastru nemovitostí, činí střední souřadnicová chyba podle tabulky v bodě 15.6 přílohy ke katastrální vyhlášce 1 m. Z toho důvodu se může přesné zaměření bodu v terénu lišit od jeho zobrazení v katastrální mapě. Žalobce tedy nemůže ani tvrdit, že by se pozemek západně od pozemku parc. č. XA „posunul“ na jeho pozemek. Mezní polohová chyba dosahuje v případě bodů s kódem kvality 8 až 2,83 m (vypočteno dle bodu 13.3 přílohy ke katastrální vyhlášce). Do této vzdálenosti tedy může být hranice mezi vlastníky zpřesněna (viz bod 16.4 přílohy ke katastrální vyhlášce).

136. Soud dále ověřil, že v NEMZ č. 175/2020 je skutečně nesprávně označen lomový bod na jihozápadním rohu pozemku parc. č. 1. Správně měl být označen jako bod č. 164-2686, jak je označen i v NEMZ č. 176/2020. Skutečnost, že se jedná o stejný bod, potvrzují totožné souřadnice uvedené v seznamu souřadnic těchto neměřických záznamů. Oprava byla provedena na základě NEMZ č. 175/2020, z něhož nevyplývá, že by bylo se západní hranicí pozemku parc. č. XA manipulováno. NEMZ č. 176/2020 sloužil toliko ke kontrole přesnosti zobrazení opravených údajů v KMD. Dvojitá čára dokazuje, že byla s mapou PK porovnána délka mezi body č. 165-3307 a č. 164-2686 a délka mezi body č. 164-2762 a 164-2686.
137. V doplnění žaloby dále žalobce konstatuje, že identické body na budovách na pozemcích parc. č. st. XG a st. XH použity při digitalizaci v roce 2017 byly. Žalobce má pravdu v tom, že se ve spisu nachází protokol o transformaci rastru pozemkového katastru a že obsahuje předmětné identické body. Ale správní orgány uvedly, že zpřesněný rastr mapy PK nebyl při obnově v roce 2017 použit. Naopak ve zpřesněném rastru KM-D tyto identické body nejsou zohledněny. To dokazuje i soutisk zpřesněného rastru KM-D a KMD se stavem po opravě. Pokud by byly identické body využity, pak by stav po převodu na KMD odpovídal zpřesněnému rastru mapy PK, což se ale nestalo. Poukazuje-li žalobce na to, že v protokolu o transformaci rastru mapy PK jsou předmětné identické body prokazatelně použity, má pravdu. A právě vzniklý zpřesněný rastr mapy PK byl použit k opravě údajů v katastru.
138. V části IV. doplnění žaloby žalobce dovozuje, že v mapě transformace rastru KM-D byly vymazány identické body na budovách na pozemcích parc. č. st. XG a st. XH. Nicméně žalobce i v tomto případě pomíjí, že přehledka bodů zpřesňující transformace rastru KM-D zobrazuje určené body pro transformaci rastru KM-D, nikoliv rastru mapy PK. A jak upozorňuje žalovaný, body pod čísly 441, 435 a 428 se liší v protokolu o transformaci rastru mapy PK a protokolu o transformaci rastru KM-D. Zmiňované body tudíž vymazány být nemohly, neboť při tvorbě zpřesněného rastru mapy KM-D ani využity nebyly.
139. Žalovaný uznal, že katastrální úřad nesprávně očísloval nové body určené v NEMZ č. 175/2020, jelikož jim měl přiřadit předčíslí 175 a nikoli 165, jak učinil katastrální úřad. Žalobce přiléhavě argumentuje bodem 16.5 přílohy ke katastrální vyhlášce, který určuje pravidla pro očíslování podrobných bodů, pomocných měřických bodů a pomocných bodů. Jsou-li však souřadnice bodu získány jejich odsunutím z rastru, tj. nikoliv měřením v terénu, vyhotoví se pro tyto účely neměřický záznam, přičemž zakládání a dokumentace neměřického záznamu se řídí příslušnými ustanoveními pro záznam podrobného měření změn podle § 78 odst. 2 katastrální vyhlášky. Postup pro očíslování takto získaných bodů je proto stejný jako v případě tvorby záznamu podrobného měření změn. Katastrální úřad měl nově odsunuté body proto skutečně očíslovat s předčíslím 175 podle NEMZ č. 175/2020. Nicméně jde o žalobní námitku uplatněnou opožděně. Nadto soud nedovodil, že by tato

formální vada v označení měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť je zřejmé, že body byl skutečně odsunuty ze zpřesněného rastru mapy PK.

140. K doplnění žaloby ze dne 30. 9. 2022 soud uvádí, že při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Pro toto řízení jsou proto v zásadě nerozhodné změny, které se následně udály u pozemku parc. č. 3. Zároveň soud nemůže v tomto řízení přezkoumávat postupy stavebního úřadu, který dle žalobce protiprávně schválil rozdělení pozemku parc. č. 3. V projednávaném případě soud posuzoval oprávněnost provedení opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, čehož se žalobcem namítané skutečnosti v doplnění žaloby netýkají.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

141. Soud uzavírá, že shledal napadené rozhodnutí v části nepřezkoumatelným, a proto jej pro vady řízení spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž bude žalovaný povinen se zevrubněji zabývat tím, zdali došlo při vedení a obnově katastru ke zřejmému omylu, pro který je nutné přistoupit k opravě chybného údaje katastru, a to zvláště ve vztahu ke každému dotčenému údaji (viz výše). V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
142. O náhradě nákladů řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný ve věci úspěch neměl a náhrada nákladů řízení mu proto nepřisluší. Úspěšnému žalobci náleží náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení. Soud tedy výrokem pod bodem II přiznal žalobci náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za tři úkony právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení, sepsí žaloby a podání repliky), u nichž sazba odměny činí dle advokátního tarifu 3 100 Kč za jeden úkon právní služby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále jen „advokátní tarif“], tj. 9 300 Kč. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tj. 900 Kč, celkem tedy 10 200 Kč, vše zvýšeno o částku 2 142 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek, neboť zástupce žalobce je společníkem právnické osoby vykonávající advokacii, která je plátcem daně z přidané hodnoty, což soud ověřil z databáze ARES, a proto je součástí nákladů řízení žalobce daň z přidané hodnoty, kterou je tato právnická osoba povinna odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto soudním řízení vznikly, činí 15 342 Kč (3 000 + 12 342). Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci celkem částku 15 342 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s.). Za dvě doplnění žaloby soud žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť toliko nepřípustně rozšiřovala žalobní námítky po uplynutí lhůty pro podání žaloby, protože nemohly mít vliv na meritorní posouzení věci. Takové náklady proto nelze mít za účelně a důvodně vynaložené podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

143. O nákladech osob zúčastněných na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 věty první s. ř. s., neboť osobám zúčastněným nebylo ze strany soudu uloženo plnění žádné povinnosti, v souvislosti s níž by jim vznikly nějaké náklady (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. června 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu